

คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
ฉบับปีการศึกษา 2560

ระดับหลักสูตร (AUN QA)

ระดับคณะ(CUPT QA)

คณะเกษตรศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

คำนำ

ด้วยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาโดยคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาได้ ทบทวนองค์ประกอบและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และกำหนดกรอบแนวทางการพัฒนาระบบการ ประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา โดยให้พิจารณาเพิ่มเติมในสาระที่เกี่ยวข้องในกรอบแผนอุดมศึกษา ระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555-2559) มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548 รวมทั้ง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ทั้งนี้ ได้กำหนดให้มีการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน 3 ระดับ คือ ระดับหลักสูตร ระดับคณะ และระดับสถาบัน โดยมีองค์ประกอบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ตามพันธกิจ 4 ด้านของสถาบันอุดมศึกษา และเพิ่มเติมด้านอื่นๆ ที่จำเป็น สำหรับการพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การ ประกันคุณภาพการศึกษาภายในทั้งระดับหลักสูตร ระดับคณะ และระดับสถาบัน ดำเนินการไปพร้อมกัน หากเป็นตัว บ่งชี้ที่เน้นกระบวนการจะต้องมีการประเมินผลสัมฤทธิ์ภายใต้การดำเนินการตามตัวบ่งชี้กระบวนการดังกล่าวด้วย (process performance) ทั้งนี้ ให้สถาบันอุดมศึกษานำองค์ประกอบและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน รอบใหม่ตามเกณฑ์ AUN QA ในระดับหลักสูตร และ CUPT QA ในระดับคณะ ไปใช้เป็นแนวทางในการประกัน คุณภาพการศึกษาภายใน ตั้งแต่ปีการศึกษา 2559 เป็นต้นไป

งานประกันคุณภาพการศึกษา จึงได้จัดทำคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษานับนี้ขึ้น โดยมี วัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นแนวปฏิบัติในการกำกับและพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของคณะเกษตรศาสตร์ ซึ่งจะ ใช้ในการประเมินคุณภาพการศึกษา ประจำปีการศึกษา 2559 เป็นต้นไป โดยใช้ตัวบ่งชี้ตามแนวทางการพัฒนาของ สกอ. ทุกระดับและทุกตัวบ่งชี้ ผนวกรวมกับตัวบ่งชี้ของมหาวิทยาลัย ซึ่งแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ 1) ระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN QA จำนวน 11 ตัวบ่งชี้ 2) ระดับคณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า จำนวน 16 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ หลัก 13 ตัวบ่งชี้ และตัวบ่งชี้เลือก 3 ตัวบ่งชี้

คณะเกษตรศาสตร์หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษานับนี้จะเป็นประโยชน์ในการ ดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา และสามารถใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาคณะเกษตรศาสตร์ ในการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพและนำไปสู่การผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพสามารถตอบสนองความต้องการของสังคม และประเทศชาติ

งานประกันคุณภาพการศึกษา
คณะเกษตรศาสตร์

สารบัญ

หน้า

คำนำ

สารบัญ

บทที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของสถานศึกษา

1.ชื่อหน่วยงาน สถานที่ตั้ง และประวัติความเป็นมา	1
2.ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ อัตลักษณ์ เอกลักษณ์	2
3.รายนามคณะกรรมการประจำคณะเกษตรศาสตร์	3
4.รายนามผู้บริหารคณะเกษตรศาสตร์	3
5.หลักสูตรและสาขาวิชาที่เปิดสอน ปีการศึกษา 2560	4

บทที่ 2 การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา

1.เหตุผลและความจำเป็นของการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา	5
2.กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา	6
3.การประกันคุณภาพการศึกษา	10
4.ความเชื่อมโยงระหว่างมาตรฐานการศึกษากับการประกันคุณภาพการศึกษา	13
5.ความเชื่อมโยงระหว่างการประกันคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพ	16

บทที่ 3 การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

1.พัฒนาการของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	17
2.การประกันคุณภาพการศึกษาภายในรอบใหม่ (พ.ศ.2558-2561)	18
3.กระบวนการและวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน (ปีการศึกษา 2558-2561)	20

บทที่ 4 ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร AUN QA

องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน	23
AUN - QA criterion 1 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	25
AUN - QA criterion 2 ข้อกำหนดของหลักสูตร	27
AUN - QA criterion 3 โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร	29
AUN - QA criterion 4 วิธีการเรียนการสอน	31
AUN - QA criterion 5 การประเมินผู้เรียน	33
AUN - QA criterion 6 คุณภาพบุคลากรสายวิชาการ	36
AUN - QA criterion 7 คุณภาพบุคลากรสายสนับสนุน	40
AUN - QA criterion 8 คุณภาพและการสนับสนุนผู้เรียน	43
AUN - QA criterion 9 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทางกายภาพ	45
AUN - QA criterion 10 การส่งเสริมคุณภาพการศึกษา	47

AUN - QA criterion 11 ผลผลิต (Output)	49
บทที่ 5 ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ	
C.1 การรับและการสำเร็จการศึกษาของนิสิต นักศึกษา	51
C.2 การได้ทำงานของบัณฑิตหรือการใช้ประโยชน์ในการประกอบวิชาชีพ	52
C.3 คุณภาพบัณฑิต	53
C.4 ผลงานผู้เรียน	55
C.5 คุณสมบัติของอาจารย์	56
C.6 ผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย	57
C.7 การกำกับมาตรฐานหลักสูตร	59
C.8 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารคณะ	60
C.9 ผลการบริหารและจัดการของผู้บริหารคณะ/สถาบัน	62
C.10 บุคลากรได้รับการพัฒนา	63
C.11 ข้อมูลป้อนกลับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	65
C.12 การบริการวิชาการแก่สังคมของคณะและสถาบัน	66
C.13 การส่งเสริมสนับสนุนศิลปะและวัฒนธรรม	67
S.1 จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	68
S.2 การเข้าสู่สากลมุ่งเน้นอาเซียนของนักศึกษาและอาจารย์	70
S.3 วิจัยใช้ประโยชน์ในชุมชน	72
บทที่ 6 แนวทางการวิเคราะห์และสรุปผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	74
ภาคผนวก 1 ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ ประจำปีการศึกษา 2560	75
ภาคผนวก 2 แผนการดำเนินงานด้านประกันคุณภาพการศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ ประจำปีการศึกษา 2560	76
ภาคผนวก 3 คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ปีการศึกษา 2560	79

บทที่ 1

ข้อมูลทั่วไปของสถานศึกษา

ชื่อหน่วยงาน : คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์
ที่ตั้ง : คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ชั้น ๓ อาคารศิลปศาสตร์
ตำบลโคกเคียน อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส

ประวัติความเป็นมา

วันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2548 มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ได้จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ พ.ศ. 2548 โดยการหลอมรวมสถาบันการศึกษาที่มีศักยภาพในการพัฒนาในจังหวัดนราธิวาสจำนวน 4 สถาบัน คือ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนราธิวาส สังกัดกระทรวงสาธารณสุข วิทยาลัยเทคนิคนราธิวาส วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนราธิวาส และวิทยาลัยการอาชีพตากใบ ซึ่งสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ

ปี พ.ศ.2549 ได้มีประกาศกฎกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง การจัดตั้งส่วนราชการในมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ลงวันที่ 14 พฤศจิกายน 2549 คณะเกษตรศาสตร์นับเป็นส่วนราชการใหม่ที่ได้จัดตั้งขึ้นและมีการดำเนินงานได้อย่างมีเป้าหมาย และมีประสิทธิภาพจึงได้กำหนดให้มีคณะกรรมการดำเนินงานและพัฒนาคณะเกษตรศาสตร์ เพื่อให้การบริหารจัดการเป็นไปอย่างต่อเนื่องและบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยมีรองศาสตราจารย์ เสาวนิต คูประเสริฐ เป็นประธานกรรมการ และ ดร.จรงค์ พลาศัย เป็นที่ปรึกษา การดำเนินงานในระยะแรกนั้น ได้ขอใช้อาคารโสตทัศนศึกษา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนราธิวาส เป็นสำนักงานชั่วคราวคณะเกษตรศาสตร์ และจัดทำโครงการจัดตั้งคณะเกษตรศาสตร์ โดยได้รับงบประมาณครั้งแรกเป็นจำนวนเงิน 200,000 บาท เพื่อใช้ในการบริหารจัดการ หลังจากนั้นเริ่มดำเนินโครงการโดยการบรรจุอาจารย์ประจำ จำนวน 6 คน รวมทั้งมีการรับโอนอาจารย์จากวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเกษตรเข้ามาบรรจุเป็นอาจารย์ประจำคณะเกษตรศาสตร์ และผลจากการประชุมสภามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 5/2550 เมื่อวันที่ 21 พฤษภาคม 2550 ได้มีมติแต่งตั้ง อาจารย์มงคล วชิรอำไพ ให้ ดำรงตำแหน่งรักษาการคณบดีคณะเกษตรศาสตร์คนแรก

คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ เป็นคณะเกษตรศาสตร์แห่งแรกของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดนราธิวาส มีวัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนการสอนในด้านการเกษตร เปิดรับนักศึกษาครั้งแรกในปีการศึกษา 2549 โดยการรับโอนนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต จากวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนราธิวาส และผู้ที่จบการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่าจากสถาบันการศึกษาในพื้นที่ เข้ามาศึกษาต่อในหลักสูตร วิทยาศาสตร์บัณฑิต (ต่อเนื่อง) หลักสูตรใหม่ พ.ศ.2549 สาขาวิชาเกษตรศาสตร์ และในปี 2551 ได้เปิดรับนักศึกษาในหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาเกษตรศาสตร์ หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2551 แบ่งเป็น 2 กลุ่มวิชา คือ กลุ่มวิชาพืชศาสตร์ และสัตวศาสตร์ โดยใช้ทรัพยากร ด้านอาคารสถานที่ ห้องปฏิบัติการ แปลงฝึกปฏิบัติงานของนักศึกษา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนราธิวาส ณ บ้านป่าไผ่ ต.ตันหยงลิมอ อ.ระแงะ จ.นราธิวาส ตั้งแต่ปี 2549-2552 รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 4 ปี โดยมี นายมงคล วชิรอำไพ ดำรงตำแหน่งรักษาการคณบดี

คณะเกษตรศาสตร์คนแรก เมื่อครบรอบการดำเนินงาน 1 ปี จึงได้ประชุมคณะกรรมการเพื่อสรุปผลการดำเนินงานประจำปี และเพื่อเป็นการเฉลิมฉลองจึงได้กำหนดวันที่ 29 มิถุนายน 2551 เป็นวันจัดงานสถาปนาคณะเกษตรศาสตร์ จึงถือ วันที่ 29 มิถุนายน เป็นวันสถาปนาคณะเกษตรศาสตร์นับตั้งแต่นั้นมา ต่อมาในปี พ.ศ. 2552 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จรงค์ พลาศัย อธิการบดีมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ในขณะนั้น มีนโยบายให้คณะเกษตรศาสตร์ย้ายจากวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี มายังพื้นที่ศูนย์ราชการใหม่ เพื่อเพิ่มโอกาสในการพัฒนา โดยมหาวิทยาลัยได้ขอใช้พื้นที่ดินสาธารณประโยชน์บริเวณทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์บาโงตารัง (โคกมะเขือ) บ้านทุ่งกง หมู่ที่ 8 ตำบลโคกเคียน อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส จำนวน 156 ไร่ ซึ่งอยู่ติดกับพื้นที่ศูนย์ราชการใหม่เขตโคกเคียวจากกรมที่ดิน เพื่อรองรับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและฟาร์มคณะเกษตรศาสตร์แต่พื้นที่ดังกล่าวมีราษฎรในพื้นที่ได้เข้ามาจับจองเป็นพื้นที่ทำกิน มหาวิทยาลัยจึงได้เข้าทำการเจรจา และชี้แจงวัตถุประสงค์ในการขอใช้พื้นที่กับราษฎร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นจำนวนหลายรอบจนทำให้ราษฎรบางส่วนยินดียกพื้นที่ให้กับทางมหาวิทยาลัย แต่ยังมีราษฎรบางส่วนที่ยังประสงค์จะเข้าทำกินในพื้นที่จึงได้ทำหนังสือถึงผู้ตรวจการแผ่นดิน ผู้ตรวจการแผ่นดินจึงวินิจฉัยให้จัดสรรพื้นที่ให้กับราษฎรสามารถเข้าทำกินจำนวน 20 ไร่ และยกพื้นที่ จำนวน 136 ไร่ ให้มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์เข้าบริหารจัดการ หลังจากที่คณะเกษตรศาสตร์ได้รับนโยบายให้ย้ายมายังพื้นที่ศูนย์ราชการใหม่ เขตโคกเคียว อ.เมือง จ.นราธิวาส ในปี พ.ศ. 2552 คณะผู้บริหารและคณาจารย์ของคณะเกษตรศาสตร์ในขณะนั้นได้เข้าทำการสำรวจและจัดทำแผนพัฒนาพื้นที่ แต่ด้วยสภาพพื้นที่ในขณะนั้นเป็นป่าเสม็ดและป่าสน จึงมีความจำเป็นต้องมีการปรับปรุงพื้นที่ก่อน คณะเกษตรศาสตร์จึงยังไม่พร้อมที่จะย้ายที่ตั้งมายังพื้นที่ดังกล่าวได้ จึงยังใช้พื้นที่ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนราธิวาส จัดการเรียนการสอนเช่นเดิมก่อนเป็นระยะเวลา 1 ปี หลังจากนั้น ใน พ.ศ. 2553 การปรับพื้นที่เขตศูนย์ราชการใหม่ เขตโคกเคียว เสร็จสมบูรณ์ คณะเกษตรศาสตร์จึงย้ายสำนักงานคณะมายังพื้นที่ศูนย์ราชการใหม่เขตโคกเคียว โดยในระยะแรกได้ขอใช้อาคารปฏิบัติการ คณะวิศวกรรมศาสตร์ ชั้น 3 เป็นที่ตั้งสำนักงานชั่วคราว ต่อมาในวันที่ 25 พฤษภาคม 2554 คณะเกษตรศาสตร์ได้ย้ายสำนักงานคณะฯ อีกครั้ง มาที่ ชั้น 3 อาคารคณะ ศิลปศาสตร์ โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทวิ บุญภิรมย์ ดำรงตำแหน่ง คณบดีคณะเกษตรศาสตร์ คนปัจจุบัน (1 ต.ค. 2558-ปัจจุบัน)

ปรัชญา/วิสัยทัศน์/พันธกิจ

- ปรัชญา : “รับผิดชอบ ใฝ่ศึกษา มีคุณธรรม นำสังคม”
- วิสัยทัศน์ : “คณะเกษตรศาสตร์เป็นผู้นำด้านวิชาชีพ และนวัตกรรมทางการเกษตร อันดับหนึ่งในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ภายในปี 2564”

พันธกิจ

เพื่อให้สอดคล้องกับพันธกิจ ที่กำหนดโดย สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (กพร.) สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) และมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ คณะเกษตรศาสตร์ จึงได้กำหนดพันธกิจ ๕ ด้าน เพื่อใช้เป็นกรอบของการดำเนินงาน ดังนี้

1. ผลิตบัณฑิต/ผู้สำเร็จการศึกษา
2. ผลิตผลงานทางวิชาการ งานสร้างสรรค์ และงานวิจัย
3. บริการวิชาการและวิชาชีพ
4. ทำนุบำรุงศิลปะ และวัฒนธรรม
5. การบริหารและการจัดการ

อัตลักษณ์ เอกลักษณ์ และมาตรการส่งเสริม

1. **อัตลักษณ์** : บัณฑิตมีความรู้คู่คุณธรรม นำสังคม ภายใต้วุฒิปหุวัฒนธรรม
2. **เอกลักษณ์** : เป็นคณะที่เน้นด้านวิทยาศาสตร์การเกษตรบนพื้นฐานพหุวัฒนธรรม

รายนามคณะกรรมการประจำคณะเกษตรศาสตร์

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทวี	บุญภิรมย์	ประธานกรรมการ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สายทอง	แก้วฉาย	กรรมการ
3. ดร.จักรพันธ์	พิชญพิพัฒน์กุล	กรรมการ
4. ดร.ซารีนา	สี่อแม	กรรมการ
5. นางสาวหยุด	เพ็ชรสุข	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
6. นายแหวฮามะ	บากา	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจษฎา	แก้วฉาย	กรรมการ
8. อาจารย์นุลอัฟฟา	สาและ	กรรมการ
9. อาจารย์ ดร.ราฮีม่า	วาแมดีซา	กรรมการ
10. นางสาวปราณี	ทองเกิด	กรรมการและเลขานุการ
11. นางสาวประกายวรรณ	วิเชียรรัตน์	ผู้ช่วยเลขานุการ

รายนามผู้บริหารคณะเกษตรศาสตร์

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทวี	บุญภิรมย์	คณบดีคณะเกษตรศาสตร์
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สายทอง	แก้วฉาย	รองคณบดีฝ่ายวิชาการ
3. ดร.จักรพันธ์	พิชญพิพัฒน์กุล	รองคณบดีฝ่ายนโยบายและแผน
4. ดร.ซารินา	สีอแม	รองคณบดีฝ่ายพัฒนานักศึกษา
5. นางสาวปราณี	ทองเกิด	รักษาการในตำแหน่งหัวหน้าสำนักงานคณบดี

หลักสูตรและสาขาวิชาที่เปิดสอน

ระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2560

ลำดับที่	รายชื่อหลักสูตร	สาขาวิชาที่เปิดสอน
1.	หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต	สาขาวิชาเกษตรศาสตร์ (วทบ.)

บทที่ 2

การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา

1. เหตุผลและความจำเป็นของการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา

1.1 ความจำเป็นของการประกันคุณภาพการศึกษา

ภารกิจหลักที่สถาบันอุดมศึกษาจะต้องปฏิบัติมี 4 ประการ คือ การผลิตบัณฑิต การวิจัยการให้บริการทางวิชาการแก่สังคมและการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรมการดำเนินการตามภารกิจทั้ง 4 ประการดังกล่าว มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศทั้งระยะสั้นและระยะยาว ปัจจุบันมีปัจจัยภายในและภายนอกหลายประการที่ทำให้การประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องเร่งดำเนินการ ปัจจัยดังกล่าวคือ

1) คุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาและบัณฑิตภายในประเทศที่มีแนวโน้มแตกต่างกันมากขึ้น ซึ่งจะทำให้เกิดผลเสียแก่สังคมโดยรวมของประเทศในระยะยาว

2) ความท้าทายของโลกาภิวัตน์ต่อการอุดมศึกษา ทั้งในประเด็นการบริการการศึกษาข้ามพรมแดนและการเคลื่อนย้ายนักศึกษาและบัณฑิต การประกอบอาชีพของบัณฑิตในอนาคต อันเป็นผลจากการรวมตัวของประเทศในภูมิภาคอาเซียน ซึ่งทั้งสองประเด็นต้องการการรับประกันของคุณภาพการศึกษา

3) สถาบันอุดมศึกษาที่มีความจำเป็นที่จะต้องสร้างความมั่นใจแก่สังคมว่าสามารถพัฒนาองค์ความรู้และผลิตบัณฑิต ตอบสนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศให้มากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันระดับสากล การพัฒนาภาคการผลิตจริงทั้งอุตสาหกรรมและบริการ การพัฒนาอาชีพ คุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ระดับท้องถิ่นและชุมชน

4) สถาบันอุดมศึกษาจะต้องให้ข้อมูลสาธารณะ (public information) ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทั้งนักศึกษาผู้จ้างงานผู้ประกอบการรัฐบาลและประชาชนทั่วไป

5) สังคมต้องการระบบอุดมศึกษาที่เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วม(participation) มีความโปร่งใส (transparency) และมีความรับผิดชอบซึ่งตรวจสอบได้ (accountability) ตามหลักธรรมาภิบาล

6) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในรวมถึงให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาทำหน้าที่ประเมินคุณภาพภายนอก โดยการประเมินผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

7) คณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ประกาศใช้มาตรฐานการอุดมศึกษา เมื่อวันที่ 7 สิงหาคม 2549 เพื่อเป็นกลไกกำกับมาตรฐานระดับกระทรวง ระดับคณะกรรมการการอุดมศึกษา และระดับหน่วยงาน โดยทุกหน่วยงานระดับอุดมศึกษาจะได้ใช้เป็นกรอบการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา

8) กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2552 และคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ประกาศแนวทางการปฏิบัติตามกรอบ

มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม 2552 เพื่อให้การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษาและเพื่อการประกันคุณภาพของบัณฑิตในแต่ละระดับคุณวุฒิและสาขาวิชา

9) กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา เมื่อวันที่ 24 เมษายน 2554 เพื่อเป็นกลไกส่งเสริมและกำกับให้สถาบันอุดมศึกษาจัดการศึกษาให้มีมาตรฐานตามประเภทหรือกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา 4 กลุ่ม

1.2 วัตถุประสงค์ของการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษา

สถาบันอุดมศึกษาร่วมกับต้นสังกัดจำเป็นต้องพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาโดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1) เพื่อให้สถาบันได้มีการพัฒนามุ่งสู่วิสัยทัศน์ และยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยระบบดังกล่าวจะต้องเป็นไปตามเจตนารมณ์ของ พ.ร.บ. และเป็นไปตามกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว มาตรฐานระดับชาติและนานาชาติ

2) เพื่อตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานตั้งแต่ระดับหลักสูตร คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า และสถาบันอุดมศึกษาในภาพรวม ตามระบบคุณภาพและกลไกที่สถาบันนั้น ๆ กำหนดขึ้น โดยวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในองค์ประกอบคุณภาพต่างๆ ว่าเป็นไปตามเกณฑ์และได้มาตรฐาน

3) เพื่อให้หลักสูตร คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าและสถาบันอุดมศึกษาทราบสถานภาพของตนเองอันจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางในการพัฒนาคุณภาพไปสู่เป้าหมาย (targets) และเป้าประสงค์ (goals) ที่ตั้งไว้ตามจุดเน้นของตนเอง

4) เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สะท้อนจุดแข็ง จุดที่ควรปรับปรุง ตลอดจนข้อเสนอแนะในการพัฒนาการดำเนินงานเพื่อนำไปปรับปรุงผลการดำเนินการในแต่ละระดับอย่างต่อเนื่องเพื่อยกระดับขีดความสามารถของสถาบัน

5) เพื่อให้ข้อมูลสาธารณะที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทำให้มั่นใจว่าสถาบันอุดมศึกษาสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานตามที่กำหนด

6) เพื่อให้หน่วยงานต้นสังกัดของสถาบันอุดมศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการอุดมศึกษาในแนวทางที่เหมาะสม

2. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา

2.1 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ได้กำหนดจุดมุ่งหมายและหลักการของการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพและมาตรฐาน โดยกำหนดรายละเอียดไว้ในหมวด 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษาซึ่งประกอบด้วย “ระบบการประกันคุณภาพภายใน” และ “ระบบการประกันคุณภาพภายนอก” เพื่อใช้เป็นกลไกในการพัฒนาระดับคุณภาพและมาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษา

การประกันคุณภาพภายใน เป็นการสร้างระบบและกลไกในการพัฒนา ติดตามตรวจสอบและประเมิน การดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นไปตามนโยบาย เป้าหมายและระดับคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดโดย สถานศึกษาและหรือหน่วยงานต้นสังกัด โดยหน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษากำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพ ภายในสถานศึกษาและให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้อง ดำเนินการอย่างต่อเนื่องมีการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายในเสนอต่อสภาสถาบัน หน่วยงานต้นสังกัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาและเปิดเผยต่อสาธารณชนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษาและเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก

การประกันคุณภาพภายนอก เป็นการประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาเพื่อให้มีการติดตามและ ตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา โดยคำนึงถึงความมุ่งหมาย หลักการ และแนวทางการจัด การศึกษาในแต่ละระดับ ซึ่งประเมินโดย “สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือเรียกชื่อย่อว่า “สมศ.” พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้ กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งต้องได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกอย่างน้อย 1 ครั้งในรอบ 5 ปี นับตั้งแต่การ ประเมินครั้งสุดท้าย และเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน

2.2 กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) และแผนพัฒนาการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 – 2559)

กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565) ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาและ แก้ปัญหาอุดมศึกษาที่ไร้ทิศทาง ขาดคุณภาพ และขาดประสิทธิภาพ โดยใช้กลไกการประเมินคุณภาพและ มาตรฐานการศึกษาเป็นกลไกหลักในการดำเนินการ กล่าวคือ ให้มีการสร้างกลไกการประเมินคุณภาพ สถาบันอุดมศึกษาตามพันธกิจของสถาบันในแต่ละกลุ่ม ซึ่งมีพื้นที่บริการและจุดเน้นระดับการศึกษาที่ต่างกัน รวมทั้ง มีพันธกิจและบทบาทในการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจของประเทศต่างกันไปตามความหลากหลาย ทั้งการพัฒนาราก สังคม เศรษฐกิจรวมถึงการกระจายอำนาจในระดับท้องถิ่น การขับเคลื่อนภาคการผลิตในชนบท ท้องถิ่นและ ระดับประเทศ จนถึงการแข่งขันในโลกาภิวัตน์ ซึ่งระบบอุดมศึกษาแต่ละกลุ่มเหล่านี้ จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลง อุดมศึกษา และส่งผลกระทบต่อประเทศอย่างมีนัยสำคัญ อาทิ สามารถสร้างความเป็นเลิศได้ตามพันธกิจ ของตัวเอง สามารถตอบสนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศดีขึ้น ส่งผลเชิงบวกต่อการผลิต พัฒนาและการ ทำงานของอาจารย์ สามารถปรับจำนวนของบัณฑิตในสาขาที่เป็นความต้องการของสังคม ลดการว่างงาน โดยที่ สถาบันอุดมศึกษาในกลุ่มเหล่านี้มีกลไกร่วมกันในการประกันคุณภาพ เพื่อให้นักศึกษาสามารถต่อยอด ถ่ายโอน แลกเปลี่ยนกันได้ในระหว่างกลุ่ม และในระยะยาวการประเมินคุณภาพควรนำไปสู่ระบบรับรองวิทยฐานะ (Accreditation) ที่นักศึกษาและสาธารณะให้ความเชื่อถือ เป็นฐานและเงื่อนไขในการจัดสรรงบประมาณของรัฐ และการสนับสนุน จากภาคเอกชน รวมทั้งการโอนย้ายหน่วยกิต

จากกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปีดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา ในปี 2551 กำหนดประเภทหรือกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาเป็น 4 กลุ่ม คือ

กลุ่ม ก วิทยาลัยชุมชน หมายความว่า สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จัดฝึกอบรมสนองตอบความต้องการของท้องถิ่น เพื่อเตรียมกำลังคนที่มีความรู้เข้าสู่ภาคการผลิตจริงในชุมชน สถาบันสนับสนุนรองรับการเปลี่ยนอาชีพพื้นฐาน เช่น แรงงานที่ออกจากภาคเกษตร เป็นแหล่งเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ประชาชนได้มีโอกาสเรียนรู้ตลอดชีวิตอันจะนำไปสู่ความเข้มแข็งของชุมชนและการพัฒนาที่ยั่งยืน

กลุ่ม ข สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี หมายความว่า สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรี เพื่อให้ได้บัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถเป็นหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาค สถาบันมีบทบาทในการสร้างความเข้มแข็งให้กับหน่วยงาน ธุรกิจ และบุคคลในภูมิภาค เพื่อรองรับการดำรงชีพ สถาบันอาจมีการจัดการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษา โดยเฉพาะระดับปริญญาโทด้วยก็ได้

กลุ่ม ค สถาบันเฉพาะทาง หมายความว่า สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตเฉพาะทางหรือเฉพาะกลุ่มสาขาวิชา ทั้งสาขาวิชาทางวิทยาศาสตร์กายภาพ วิทยาศาสตร์ชีวภาพ สังคมศาสตร์หรือมนุษยศาสตร์ รวมทั้งสาขาวิชาชีพเฉพาะทาง สถาบันอาจเน้นการทำวิทยานิพนธ์หรือการวิจัย หรือเน้นการผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถ ทักษะและสมรรถนะในการประกอบอาชีพระดับสูง หรือเน้นทั้งสองด้าน รวมทั้งสถาบันอาจมีบทบาทในการพัฒนาภาคการผลิตจริงทั้งอุตสาหกรรมและบริการ สถาบันในกลุ่มนี้อาจจำแนกได้เป็น 2 ลักษณะคือ ลักษณะที่ 1 เป็นสถาบันที่เน้นระดับบัณฑิตศึกษา และลักษณะที่ 2 เป็นสถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี

กลุ่ม ง สถาบันที่เน้นการวิจัยขั้นสูงและผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษาโดยเฉพาะระดับปริญญาเอก หมายความว่า สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษาโดยเฉพาะระดับปริญญาเอก และเน้นการทำวิทยานิพนธ์และการวิจัยรวมถึงการวิจัยหลังปริญญาเอก สถาบันเน้นการผลิตบัณฑิตที่เป็นผู้นำทางความคิดของประเทศ สถาบันมีศักยภาพในการขับเคลื่อนอุดมศึกษาไทยให้อยู่ในแนวหน้าระดับสากล มุ่งสร้างองค์ความรู้ทฤษฎี และข้อค้นพบใหม่ทางวิชาการ

ดังนั้น การประกันคุณภาพการศึกษาจึงต้องสร้างกลไกการประเมินคุณภาพให้สอดคล้องกับการแบ่งกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา 4 กลุ่มดังกล่าว

แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 – 2559) กำหนดให้อุดมศึกษาไทยในช่วงปี 2555-2559 ต้องมีการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดเพื่อเป็นแหล่งความรู้ที่ตอบสนองการแก้ไขปัญหาวิกฤติและชี้้นำการพัฒนาอย่างยั่งยืนของชาติและท้องถิ่นโดยเร่งสร้างภูมิคุ้มกันในประเทศให้เข้มแข็งขึ้นภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและต้องส่งเสริมการพัฒนาประเทศให้สามารถแข่งขันได้ในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลก โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนและสังคมไทยให้มีคุณภาพผลิตกำลังคนที่มีศักยภาพตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานสามารถทำงานเพื่อดำรงชีพตนเองและเพื่อช่วยเหลือสังคมมีคุณธรรมมีความรับผิดชอบและมีสุขภาพทั้งร่างกายและจิตใจรวมทั้งพัฒนาอาจารย์ให้เป็นมืออาชีพและผู้เชี่ยวชาญมืออาชีพให้เป็นอาจารย์พัฒนาวิชาชีพอาจารย์ให้เป็นที่ยอมรับของสังคม มีการจัดการเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยโดยใช้ความรู้เทคโนโลยีและนวัตกรรมความคิดสร้างสรรค์บนพื้นฐานการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของประเทศไทยทั้งนี้โดยอาศัยการบริหารจัดการอุดมศึกษาเชิงรุกและพระราชบัญญัติอุดมศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการขับเคลื่อนวิสัยทัศน์ปี 2559 “อุดมศึกษาเป็นแหล่งองค์ความรู้และพัฒนากำลังคน

ระดับสูงที่มีคุณภาพเพื่อการพัฒนาชาติอย่างยั่งยืนสร้างสังคมการเรียนรู้ตลอดชีวิตตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11(พ.ศ. 2555-2559) บนพื้นฐานปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมีบทบาทสูงในสังคมประชาคมอาเซียนและมุ่งสู่คุณภาพอุดมศึกษาระดับนานาชาติ”

2.3 มาตรฐานการอุดมศึกษา ที่ปรากฏตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ 7 สิงหาคม 2549 ประกอบด้วยมาตรฐาน 3 ด้าน ได้แก่ มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต มาตรฐานด้านการบริหารจัดการการอุดมศึกษา และมาตรฐานด้านการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้ มาตรฐานย่อยทั้ง 3 ด้านนี้ อยู่ในมาตรฐานการศึกษาของชาติที่ประกอบด้วยมาตรฐานย่อย 3 มาตรฐานเช่นกัน คือ มาตรฐานที่ 1 คุณลักษณะของคนไทยที่พึงประสงค์ ทั้งในฐานะพลเมืองและพลโลก มาตรฐานที่ 2 แนวการจัดการศึกษา มาตรฐานที่ 3 แนวการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้/สังคมแห่งความรู้ แต่ละมาตรฐานย่อยของมาตรฐานการอุดมศึกษาจะมีความสอดคล้องและสัมพันธ์กับมาตรฐานย่อยของมาตรฐานการศึกษาของชาติ เพื่อให้การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษามุ่งตามจุดมุ่งหมายและหลักการของการจัดการศึกษาของชาติ

นอกเหนือจากมาตรฐานการอุดมศึกษาที่เป็นมาตรฐานแม่บทแล้ว คณะกรรมการการอุดมศึกษาได้จัดทำ**มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา** ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2551 เพื่อนำไปสู่การพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาตามกลุ่มสถาบันที่มีปรัชญา วัตถุประสงค์ และพันธกิจในการจัดตั้งที่แตกต่างกันได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ประกอบด้วยมาตรฐานหลัก 2 ด้าน คือ มาตรฐานด้านศักยภาพและความพร้อมในการจัดการศึกษา และมาตรฐานด้านการดำเนินการตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา และกำหนดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่ม ก วิทยาลัยชุมชน กลุ่ม ข สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี กลุ่ม ค สถาบันเฉพาะทาง และกลุ่ม ง สถาบันที่เน้นการวิจัยขั้นสูงและผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษาโดยเฉพาะระดับปริญญาเอก นอกจากนี้ ยังได้จัดทำ**กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552** เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษาและเพื่อเป็นการประกันคุณภาพบัณฑิตในแต่ละระดับคุณวุฒิและสาขาวิชา โดยกำหนดให้คุณภาพของบัณฑิตทุกระดับคุณวุฒิและสาขาวิชาต้องเป็นไปตามมาตรฐานผลการเรียนรู้อย่างน้อย 5 ด้าน คือ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

2.4 กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา

หลังจากที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มีผลบังคับใช้ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (ทบวงมหาวิทยาลัยเดิม) ในฐานะหน่วยงานต้นสังกัดที่ทำหน้าที่กำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษาได้เสนอระบบการประกันคุณภาพการศึกษาให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาเพื่อให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว ซึ่งคณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ 21 มีนาคม 2543 ได้มีมติเห็นชอบกับระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (ทบวงมหาวิทยาลัยเดิม) ซึ่งต่อมาได้จัดทำเป็นประกาศทบวงมหาวิทยาลัย เรื่อง ระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษายกระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2545 เพื่อใช้เป็นแนวปฏิบัติ สำคัญของประกาศฉบับนี้ระบุให้ทบวงมหาวิทยาลัยสนับสนุนและส่งเสริมสถาบันอุดมศึกษาจัดทำระบบการประกันคุณภาพการศึกษายกเว้นตามภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษาให้มี

ประสิทธิภาพและประสิทธิผล รวมทั้งให้มีการประเมินผลและติดตามตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาจากภายใน หรือโดยหน่วยงานต้นสังกัดที่มีหน้าที่กำกับดูแลสถาบันการศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการประเมินคุณภาพจากภายนอก รวมถึงสนับสนุนให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาขึ้นในแต่ละคณะวิชาหรือสถาบันอุดมศึกษา เพื่อกำหนดนโยบาย หลักเกณฑ์ แนวทางวิธีการตรวจสอบและประเมินระบบกลไกและประเมินผลการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของแต่ละคณะวิชาหรือสถาบันอุดมศึกษา

หลังจากดำเนินการตามประกาศฉบับปี พ.ศ. 2545 ไประยะหนึ่ง สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา จึงได้จัดทำกฎกระทรวงว่าด้วยระบบหลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2546 เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ในมาตรา 5 และมาตรา 47 วรรคสองโดยสาระสำคัญเกี่ยวกับระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของกฎกระทรวงฉบับนี้ยังคงไว้ตามประกาศทบวงมหาวิทยาลัยฯ พ.ศ. 2545 ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ถือปฏิบัติมาอย่างต่อเนื่อง ต่อมาในปี 2553 กระทรวงศึกษาธิการได้ออกกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 แทนฉบับเดิม โดยรวมการประกันคุณภาพภายในและภายนอกของการศึกษาทุกระดับไว้ในฉบับเดียวกัน โดยมีการปรับให้คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาทำหน้าที่หลัก 2 ประการคือ 1) วางระเบียบหรือออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา เพื่อส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการอุดมศึกษา และ 2) เสนอแนะแนวทางปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาแก่สถานศึกษา โดยนำผลการประเมินคุณภาพทั้งภายในและภายนอกไปปรับปรุงคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ยังมีการปรับเปลี่ยนให้ระบบการประกันคุณภาพภายในประกอบด้วย การประเมินคุณภาพ การติดตามตรวจสอบคุณภาพ และการพัฒนาคุณภาพ และกำหนดให้หน่วยงานต้นสังกัดจัดให้มีการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกสามปีและแจ้งผลให้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาทราบ รวมทั้งเปิดเผยผลการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาต่อสาธารณชน

3. การประกันคุณภาพการศึกษา

ก่อนมีประกาศพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ทบวงมหาวิทยาลัยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษาและได้จัดทำประกาศทบวงมหาวิทยาลัยเรื่องนโยบายและแนวปฏิบัติในการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษามาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 เพื่อเป็นแนวทางในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาตามหลักการสำคัญ 3 ประการคือ การให้เสรีภาพทางวิชาการ (academic freedom) ความมีอิสระในการดำเนินการของสถาบัน (institutional autonomy) และความพร้อมของสถาบันที่จะรับการตรวจสอบคุณภาพจากภายนอกตามหลักการของความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ (accountability)

ต่อมาพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ได้ระบุให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ประกอบด้วยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 และกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกำหนดให้

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษามีหน้าที่พิจารณาเสนอนโยบาย แผนพัฒนา และมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ สนับสนุนทรัพยากร ติดตามตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการของสถานศึกษาระดับปริญญาตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษาแต่ละแห่งและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงมีหน้าที่ร่วมกับสถานศึกษาในการจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.1 แนวทางการพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

3.1.1 ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา

ด้วยกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 ข้อ 33 ให้สถาบันอุดมศึกษาพัฒนาระบบประกันคุณภาพ โดยยึดหลักเสรีภาพทางวิชาการและควมมีอิสระในการดำเนินการของสถานศึกษา เพื่อให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาอย่างต่อเนื่องและเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก สถาบันจึงมีอิสระในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในที่เหมาะสมสอดคล้องกับระดับการพัฒนาของสถาบัน โดยอาจเป็นระบบประกันคุณภาพที่ใช้กันแพร่หลายในระดับชาติหรือนานาชาติ หรือเป็นระบบเฉพาะที่สถาบันพัฒนาขึ้นเอง แต่ไม่ว่าจะเป็นระบบคุณภาพแบบใดจะต้องมีกระบวนการทำงานที่เริ่มต้นจากการวางแผน การดำเนินงานตามแผน การตรวจสอบประเมิน และการปรับปรุงพัฒนา ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินการกิจของสถาบันบรรลุเป้าประสงค์และมีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง ขณะเดียวกันก็เป็นหลักประกันแก่สาธารณชนให้มั่นใจว่าสถาบันอุดมศึกษาสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพหลักการที่สำคัญในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา

หลักการสำคัญในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษามีดังต่อไปนี้

- 1) ส่งเสริมพันธกิจหลักและพันธกิจสนับสนุนของการอุดมศึกษาภายใต้ความสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553
- 2) เป็นระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ครอบคลุมปัจจัยนำเข้าและกระบวนการซึ่งสามารถส่งเสริมและนำไปสู่ผลลัพธ์ของการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ
- 3) ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา รอบใหม่ ประกอบด้วย การประกันคุณภาพระดับหลักสูตร ระดับคณะ (สำนักวิชา) และระดับสถาบัน โดยจะเริ่มใช้ในปีการศึกษา 2557
 - ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร มีการดำเนินการตั้งแต่ การควบคุมคุณภาพ การติดตามตรวจสอบคุณภาพ และการพัฒนาคุณภาพ การพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินฯ จะมุ่งไปที่ระบบการประกันคุณภาพการศึกษามากกว่าการประเมินคุณภาพ เพื่อให้สามารถส่งเสริม สนับสนุน กำกับติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามที่กำหนด สะท้อนการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ
 - ระบบการประกันคุณภาพภายในระดับสำนักวิชา และระดับสถาบัน เป็นการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่สำนักวิชา และสถาบันพัฒนาระบบประกันคุณภาพ โดยยึดหลักเสรีภาพทาง

วิชาการและควมมีอิสระในการดำเนินการของสถานศึกษา ซึ่งจะประเมินตามระบบประกันคุณภาพการศึกษา ภายในที่สำนักวิชาและสถาบันต้องการให้สำนักวิชาและสถาบันพัฒนาตามศักยภาพและประเภทของกลุ่มสถาบัน ซึ่งเป็นการประเมินความเข้มแข็งทางวิชาการ

4) ให้อิสระกับสถาบันอุดมศึกษาในการออกแบบระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

5) เชื่อมโยงกับระบบคุณภาพอื่นที่กำหนดและเป็นนโยบายของ กกอ. โดยเฉพาะเรื่องกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และการเชื่อมโยงกับการประกันคุณภาพภายนอกของ สมศ. เพื่อไม่ให้เป็นการทำงานซ้ำซ้อนเกินความจำเป็นหรือสร้างภาระการทำงานของหน่วยงาน

3.1.2 มาตรฐาน ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ประเมินคุณภาพ

มาตรฐานที่เป็นกรอบสำคัญในการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา คือ มาตรฐานการอุดมศึกษา ในขณะที่เดียวกันสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องอีกมาก เช่น เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา มาตรฐานเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกของ สมศ. หรือกรอบการปฏิบัติราชการตามมิติด้านต่าง ๆ ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ในกรณีมหาวิทยาลัยของรัฐ เป็นต้น

กำหนดตัวบ่งชี้เป็น 2 ประเภท คือตัวบ่งชี้เชิงปริมาณและตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพ ดังนี้

1) ตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพจะระบุเกณฑ์มาตรฐานเป็นข้อ ๆ กำหนดเกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้เป็น 5 ระดับ มีคะแนนตั้งแต่ 1 ถึง 5 การประเมินเชิงคุณภาพนี้จะมีทั้งการนับจำนวนข้อและระบุว่าคุณภาพดำเนินงานได้กี่ข้อ ได้คะแนนเท่าใดกรณีที่ไม่ดำเนินการใดๆ หรือดำเนินการไม่ครบที่จะได้ 1 คะแนน ให้ถือว่าได้ 0 คะแนนและการประเมินโดยกำหนดการให้คะแนนตามที่ได้สำนักวิชาหรือสถาบันดำเนินการและกรรมการประเมิน (peer review) จะพิจารณาผลการดำเนินการนั้นๆ ร่วมกันก่อนที่จะบันทึกคะแนน โดยมีระดับคะแนนอยู่ระหว่าง 0 - 5

2) ตัวบ่งชี้เชิงปริมาณอยู่ในรูปของร้อยละหรือค่าเฉลี่ย กำหนดเกณฑ์การประเมินเป็นคะแนนระหว่าง 1 ถึง 5 โดยเป็นค่าต่อเนื่อง (มีจุดทศนิยม) สำหรับการแปลงผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ (ซึ่งอยู่ในรูปร้อยละหรือค่าเฉลี่ย) เป็นคะแนนทำโดยการเทียบบัญญัติไตรยางศ์ โดยที่แต่ละตัวบ่งชี้จะกำหนดค่าร้อยละหรือค่าเฉลี่ยที่คิดเป็นคะแนนเต็ม 5 ไว้

คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาได้กำหนดให้มีระบบประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร สำนักวิชาและสถาบัน เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาต่างๆ นำไปใช้เป็นแนวทาง (Guideline) ในการจัดทำระบบการประกันคุณภาพภายในของแต่ละสถาบันตามความสมัครใจภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถาบันอุดมศึกษา โดยระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในจะครอบคลุมพันธกิจหลัก 4 ประการของการอุดมศึกษา และพันธกิจด้านการบริหารจัดการ ได้แก่ (1) พันธกิจด้านการผลิตบัณฑิต (2) พันธกิจด้านการวิจัย (3) พันธกิจด้านการบริการวิชาการ (4) พันธกิจด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และการบริหารจัดการ สำหรับการประกันคุณภาพระดับหลักสูตรจะเน้นพันธกิจในด้านการผลิตบัณฑิตเป็นสำคัญ ส่วนพันธกิจด้านอื่นๆ จะเป็นการบูรณาการเข้าไว้ด้วยกัน หากเป็นตัวบ่งชี้ในระดับสำนักวิชาและสถาบันจะครอบคลุมพันธกิจหลักของการอุดมศึกษารวมทั้งการ

บริหารจัดการได้ทั้งหมด ซึ่งสามารถชี้วัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามมาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานและหลักเกณฑ์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องข้อกับพันธกิจเหล่านั้นได้ทั้งหมด ในบทที่ 6 ถึงบทที่ 8 ของคู่มือฉบับนี้จึงได้พัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษานำไปเป็นกรอบในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในตั้งแต่ระดับหลักสูตร ระดับสำนักวิชา และระดับสถาบัน การพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินจะมุ่งไปที่ระบบการประกันคุณภาพการศึกษามากกว่าการประเมินคุณภาพ เพื่อให้สามารถส่งเสริม สนับสนุน กำกับ ติดตาม การดำเนินงานให้เป็นไปตามที่กำหนด สะท้อนการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ และตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นควรเชื่อมโยงหรือเป็นเรื่องเดียวกันกับการประเมินคุณภาพภายนอก โดยการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเน้นที่ปัจจัยนำเข้า และกระบวนการ ซึ่งภายใต้ตัวบ่งชี้ที่เป็นกระบวนการให้สามารถสะท้อนผลลัพธ์ของการดำเนินการตามกระบวนการดังกล่าวด้วย

3.1.3 กลไกการประกันคุณภาพ

ในด้านของกลไกการประกันคุณภาพ ผู้ที่มีความสำคัญส่งผลให้การดำเนินงานประสบความสำเร็จและนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่องคือ คณะกรรมการระดับนโยบายและผู้บริหารสูงสุดของสถาบันที่จะต้องให้ความสำคัญและกำหนดนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจนและเข้าใจร่วมกันทุกระดับ โดยมอบหมายให้หน่วยงานหรือคณะกรรมการรับผิดชอบในการติดตาม ตรวจสอบ ประเมิน และกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง หน้าที่สำคัญประการหนึ่งของคณะกรรมการหรือหน่วยงานนี้ คือ การจัดระบบประกันคุณภาพพร้อมทั้งกำหนดตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพที่เหมาะสมสำหรับสำนักวิชา และสถาบัน ระบบประกันคุณภาพที่ใช้ต้องสามารถเชื่อมโยงให้เกิดคุณภาพของการปฏิบัติงาน ตั้งแต่ระดับบุคคล ระดับหลักสูตร ระดับสำนักวิชา ไปจนถึงระดับสถาบัน โดยอาจจำเป็นต้องจัดทำคู่มือคุณภาพในแต่ละระดับเพื่อกำกับการดำเนินงาน แต่ที่สำคัญคณะกรรมการหรือหน่วยงานนี้ต้องประสานงานและผลักดันให้เกิดระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพซึ่งสามารถใช้งานร่วมกันได้ในทุกระดับ

3.1.4 ระบบฐานข้อมูลและระบบสารสนเทศ

การวัดและวิเคราะห์ผลการดำเนินงานเป็นสิ่งจำเป็นในกระบวนการประกันคุณภาพ การวัดและวิเคราะห์ผลการดำเนินงานจะไม่สามารถทำได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพหากปราศจากฐานข้อมูลและระบบสารสนเทศที่เป็นจริง ถูกต้องตรงกันทุกระดับตั้งแต่ระดับบุคคล ระดับหลักสูตรสำนักวิชา และสถาบัน ตลอดจนเป็นข้อมูลที่สามารถเรียกใช้ได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้น ระบบสารสนเทศที่ดี มีประสิทธิภาพจึงเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งที่จะส่งผลต่อความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษา และส่งผลต่อคุณภาพในทุกขั้นตอนการดำเนินงานตั้งแต่การวางแผน การปฏิบัติงาน การตรวจสอบประเมิน ตลอดจนจนถึงการปรับปรุงและพัฒนา

4. ความเชื่อมโยงระหว่างมาตรฐานการศึกษากับการประกันคุณภาพการศึกษา

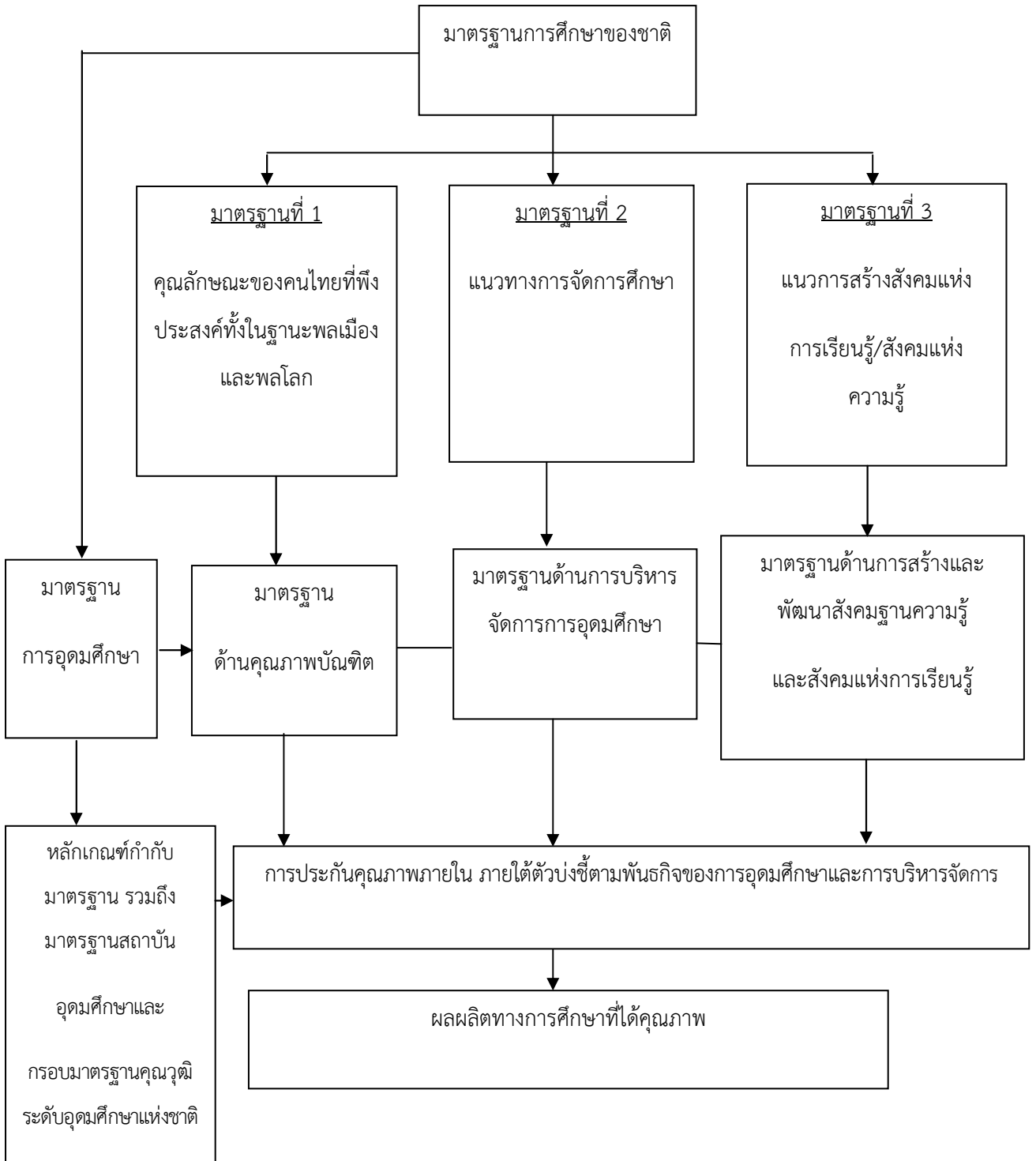
พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ในหมวด 5 ที่ว่าด้วยการบริหารและการจัดการศึกษา มาตรา 34 ได้กำหนดให้คณะกรรมการการอุดมศึกษามีหน้าที่พิจารณาเสนอมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสอดคล้องกับมาตรฐาน

การศึกษาของชาติ โดยคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษา คณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงได้จัดทำมาตรฐานการอุดมศึกษาเพื่อใช้เป็นกลไกระดับกระทรวง ระดับคณะกรรมการการอุดมศึกษา และระดับหน่วยงาน เพื่อนำไปสู่การกำหนดนโยบายการพัฒนาการอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาต่อไป มาตรฐานการอุดมศึกษาที่จัดทำขึ้นฉบับนี้ได้ใช้มาตรฐานการศึกษาของชาติที่เปรียบเสมือนร่มใหญ่เป็นกรอบในการพัฒนา โดยมีสาระสำคัญที่ครอบคลุมเป้าหมายและหลักการของการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของไทยและเป็นมาตรฐานที่คำนึงถึงความหลากหลายของกลุ่มหรือประเภทของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้ทุกสถาบันสามารถนำไปใช้กำหนดพันธกิจและมาตรฐานของการปฏิบัติงานได้

คณะกรรมการการอุดมศึกษายังได้กำหนดเกณฑ์มาตรฐานอื่น ๆ อาทิ เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา หลักเกณฑ์การขอเปิดและดำเนินการหลักสูตรระดับปริญญาในระบบการศึกษาทางไกล หลักเกณฑ์การกำหนดชื่อปริญญา หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการพิจารณาประเมินคุณภาพการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาได้พัฒนาด้านวิชาการและวิชาชีพ รวมทั้งการพัฒนาคุณภาพและยกระดับมาตรฐานในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้มีความทัดเทียมกันและพัฒนาสู่สากล ซึ่งทำให้สถาบันอุดมศึกษาสามารถจัดการศึกษาได้อย่างยืดหยุ่น คล่องตัว และต่อเนื่องในทุกระดับการศึกษา ตลอดจนสะท้อนให้เห็นถึงมาตรฐานคุณภาพการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา

เพื่อให้การจัดการศึกษาทุกระดับและทุกประเภทมีคุณภาพและได้มาตรฐานตามที่กำหนดทั้งมาตรฐานการศึกษาระดับชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา และสัมพันธ์กับมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาอื่น ๆ รวมถึงกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ จึงจำเป็นต้องมีระบบประกันคุณภาพที่พัฒนาขึ้นตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2553 ทั้งนี้ ความเชื่อมโยงระหว่างมาตรฐานการศึกษา หลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง และการประกันคุณภาพการศึกษาสามารถแสดงในแผนภาพที่ 1.1

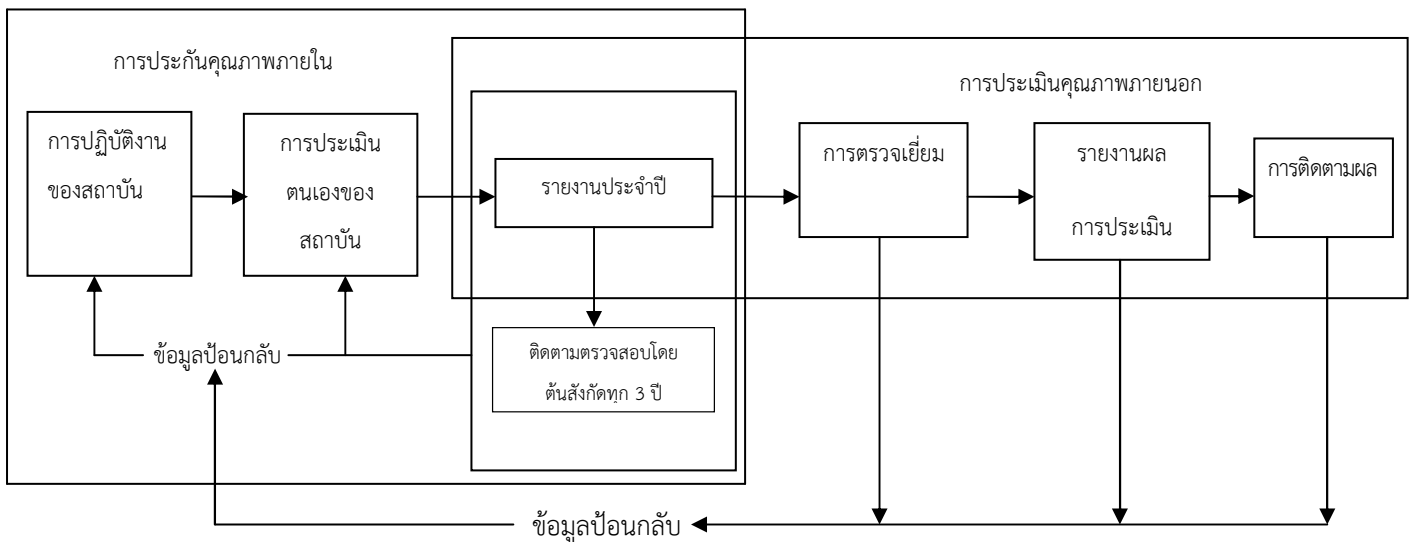
แผนภาพที่ 1.1 ความเชื่อมโยงระหว่างมาตรฐานการศึกษาและการประกันคุณภาพ

5. ความเชื่อมโยงระหว่างการประกันคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพ

การประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาปกติที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการควบคุมดูแลปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพ มีการตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลการทำงานเพื่อนำไปสู่การพัฒนาปรับปรุงคุณภาพอย่างสม่ำเสมอด้วยเหตุนี้ระบบประกันคุณภาพภายในจึงต้องดูแลทั้งปัจจัยนำเข้า (input) กระบวนการ (process) และผลผลิตหรือผลลัพธ์ (output/outcome) ซึ่งต่างจากการประเมินคุณภาพภายนอกที่เน้นการประเมินผลการจัดการศึกษา ดังนั้น ความเชื่อมโยงระหว่างการประกันคุณภาพภายในกับการประเมินคุณภาพภายนอกจึงเป็นสิ่งจำเป็น โดยได้เชื่อมโยงให้เห็นจากแผนภาพที่ 1.2

แผนภาพที่ 1.2 ความสัมพันธ์ระหว่างการประกันคุณภาพการศึกษาภายในกับการประเมินคุณภาพภายนอก

จากแผนภาพที่ 1.2 จะเห็นว่า เมื่อสถาบันอุดมศึกษามีการดำเนินการประกันคุณภาพภายในแล้ว จำเป็นต้องจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายในโดยใช้รูปแบบการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายในตามที่กำหนดในระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพ (CHE QA Online) ซึ่งเป็นการบันทึกผลการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาผ่านทางระบบออนไลน์ ตั้งแต่การจัดเก็บข้อมูลพื้นฐาน เอกสารอ้างอิง การประเมินตนเอง การประเมินของคณะกรรมการประเมินคุณภาพ เพื่อนำเสนอสภามหาวิทยาลัย หน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน ซึ่งข้อมูลดังกล่าวจะเป็นข้อมูลเชื่อมโยงระหว่างการประกันคุณภาพภายในของสถาบัน การติดตามตรวจสอบของต้นสังกัด ดังนั้นสถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องจัดทำรายงานการประเมินตนเองที่มีความลุ่มลึก สะท้อนภาพที่แท้จริงของสถาบันในการจัดการศึกษา ตั้งแต่ระดับหลักสูตร การดำเนินการของสำนักวิชาและสถาบัน เพื่อการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพออกไปรับใช้สังคม

บทที่ 3

การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

1. พัฒนาการของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

เป็นที่ทราบกันดีว่าระบบการประกันคุณภาพการศึกษาจำเป็นต้องมีการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องตามระดับการพัฒนาของสถาบันการศึกษา ตามความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี สภาพสังคม เศรษฐกิจ ความรู้และทักษะ ในอนาคตที่ตลาดงานต้องการ และพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน ดังนั้น ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ภายในและระบบการประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอกจึงมีการปรับปรุงมาโดยตลอด ปัจจุบันระบบการประกันคุณภาพภายในเข้าสู่รอบที่สาม (2557 - 2561) และระบบการประเมินคุณภาพภายนอกเข้าสู่รอบที่สี่ (2558-2562)

ระบบการประกันคุณภาพภายในที่พัฒนาโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เริ่มใช้มาตั้งแต่ปีการศึกษา 2550 เป็นระบบแรกที่ทำให้สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งได้นำไปใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานในทุกปี การศึกษา และให้สถาบันอุดมศึกษาเพิ่มเติมประเด็นการประเมินที่สะท้อนเอกลักษณ์ของแต่ละสถาบัน ในรอบแรกนี้ตัวบ่งชี้ประเมินผลการดำเนินงานมีทั้งตัวบ่งชี้ที่เป็นปัจจัยนำเข้า กระบวนการและผลผลิตหรือผลลัพธ์ โดยครอบคลุมองค์ประกอบคุณภาพตามกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2546 ตอบสนองเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา และมาตรฐานต่างๆที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกันกับตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพภายนอกของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือ สมศ. ภายใต้หลักการสำคัญคือไม่เป็นภาระซ้ำซ้อนในการปฏิบัติงานของสถาบันอุดมศึกษา ตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นสามารถประเมินได้ครบทุกมิติของระบบการประกันคุณภาพ คือ ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิตหรือผลลัพธ์ อีกทั้งยังมีความสมดุลระหว่างมุมมองการบริหารจัดการทั้ง 4 ด้าน คือ ด้าน นักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ด้านกระบวนการภายใน ด้านการเงิน และด้านบุคลากร การเรียนรู้และนวัตกรรม ในส่วนของเกณฑ์การประเมิน มีทั้งเกณฑ์ทั่วไปที่ใช้กับทุกสถาบันและที่แยกใช้เฉพาะกับสถาบันที่มีจุดเน้นต่างกัน ได้แก่ สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและการวิจัย สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและพัฒนาสังคม สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและพัฒนาศิลปวัฒนธรรม และสถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตเพียงอย่างเดียวเนื่องจากในระยะแรกนี้สถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งยังไม่มีกระบวนการทำงานที่เน้นวงจรคุณภาพอย่างชัดเจนตัวบ่งชี้ส่วนใหญ่จึงเป็นตัวบ่งชี้ที่เน้นกระบวนการ

การพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพภายในรอบที่สอง พ.ศ. 2553 ยังคงยึดหลักการเดียวกับรอบแรก โดยนำแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) กฎกระทรวงว่าด้วยระบบหลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา มาตรฐานเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกของ สมศ. กรอบการปฏิบัติราชการตามมติด้านต่างๆ ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ในกรณีมหาวิทยาลัยของรัฐมาเป็นกรอบในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายใน อย่างไรก็ตาม การพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การ

ประกันคุณภาพภายในรอบที่สองจะมุ่งเน้นการประเมินเฉพาะปัจจัยนำเข้าและกระบวนการ สำหรับการวัดผลผลิตหรือผลลัพธ์นั้น สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้นำตัวบ่งชี้ที่ใช้ในการประเมินคุณภาพภายในรอบสามของ สมศ. มาใช้ โดยถือเป็นส่วนหนึ่งของตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประกันคุณภาพภายในที่สถาบันอุดมศึกษาต้องดำเนินการให้ครบถ้วนทุกมิติของระบบประกันคุณภาพ คือ ปัจจัยนำเข้า กระบวนการและผลผลิตหรือผลลัพธ์ ทั้งนี้เกณฑ์ที่พัฒนาขึ้นในรอบนี้ยังมีความแตกต่างจากรอบแรกคือ มีการกำหนดประเภทเกณฑ์มาตรฐานทั่วไปที่ใช้กับทุกกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาและเกณฑ์มาตรฐานเพิ่มเติมเฉพาะกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ กลุ่ม ข สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรีกลุ่ม ค 1 สถาบันเฉพาะทางที่เน้นระดับบัณฑิตศึกษา กลุ่ม ค 2 สถาบันเฉพาะทางที่เน้นระดับปริญญาตรี และกลุ่ม ง สถาบันที่เน้นการวิจัยขั้นสูงและผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษา โดยเฉพาะระดับปริญญาเอกตามนิยามที่กำหนดในประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา

2. การประกันคุณภาพการศึกษาภายในรอบใหม่ (พ.ศ. 2558 - 2561)

ในปี พ.ศ. 2557 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาโดยคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา ได้ตระหนักถึงความสำคัญของหน่วยย่อยของการอุดมศึกษาที่ทำหน้าที่ผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ จึงได้กำหนดกรอบแนวทางการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา โดยให้พิจารณาเพิ่มเติมในสาระที่เกี่ยวข้องในกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) มาตรฐานการอุดมศึกษามาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548 รวมทั้งกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ทั้งนี้ได้กำหนดให้มีการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน 3 ระดับ คือ ระดับหลักสูตร ระดับคณะ (สำนักวิชา) และระดับสถาบันโดยมีองค์ประกอบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในตามพันธกิจ 4 ด้านของสถาบันอุดมศึกษา และเพิ่มเติมด้านอื่นๆ ที่จำเป็น สำหรับการพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในทั้งระดับหลักสูตรสำนักวิชา และสถาบัน ดำเนินการไปพร้อมกัน หากเป็นตัวบ่งชี้ที่เน้นกระบวนการจะต้องมีการประเมินผลลัพธ์ภายใต้การดำเนินการตามตัวบ่งชี้กระบวนการดังกล่าวด้วย (process performance)ซึ่งได้กำหนดหลักการพัฒนาไว้ดังนี้

การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN QA ประกอบด้วย จำนวน 11 ตัวบ่งชี้ ครอบคลุมเรื่องการส่งเสริม พัฒนานักศึกษา การวางระบบกระบวนการจัดการเรียนการสอน จำนวนอาจารย์ต่อนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา (โดยเฉพาะการคณาวิทยานิพนธ์ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร) ผลงานทางวิชาการ ผลงานวิจัยของคณาจารย์ สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน ห้องสมุดและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ การดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติรวมทั้งคุณภาพบัณฑิต ซึ่งจะพิจารณาจากการมีงานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ คุณภาพผลงานตีพิมพ์และเผยแพร่ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ ตามเกณฑ์ CUPT QA จำนวน 19 ตัวบ่งชี้ ครอบคลุมการดำเนินงานของคณะเพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนของแต่ละหลักสูตรที่คณะดูแล รวมทั้งกิจกรรมนักศึกษา การบริการนักศึกษา การให้บริการทางวิชาการ การวิจัย การบริหารจัดการและการประกันคุณภาพของคณะ

จุดมุ่งหมายของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในแต่ละระดับ เพื่อการควบคุมคุณภาพ การติดตาม ตรวจสอบคุณภาพและการพัฒนาคุณภาพ การจัดการศึกษาในระดับหลักสูตร ระดับสำนักวิชาและระดับสถาบันให้ได้ข้อมูลที่ชี้ผลการบริหารจัดการหลักสูตรที่ได้คุณภาพตามมาตรฐานการอุดมศึกษาของแต่ละสำนักวิชา และภาพรวมของสถาบันอันจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางและพัฒนาคุณภาพตามเกณฑ์และมาตรฐานที่ตั้งไว้อย่างต่อเนื่องเพื่อจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายในเสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาทุกปีการศึกษา ตลอดจนเพื่อรองรับการติดตามตรวจสอบอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกสามปีตามกฎกระทรวงฯ รวมทั้งการสร้างเชื่อมั่นต่อสังคมในเรื่องคุณภาพบัณฑิตโดยผู้เรียนมีงานทำผู้เรียนมีคุณภาพตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และเพื่อประกอบการพิจารณาขึ้นทะเบียนหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552

อย่างไรก็ตาม ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในรอบใหม่นี้จะมุ่งเน้นที่การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรให้มีการดำเนินการตั้งแต่การวางระบบคุณภาพ การควบคุมคุณภาพ การติดตามตรวจสอบคุณภาพ การประเมินคุณภาพและการพัฒนาคุณภาพ เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับผู้ใช้บัณฑิตและส่งเสริมสนับสนุนกำกับติดตามการดำเนินงานของสำนักวิชาและสถาบันให้เป็นไปตามมาตรฐานและวิสัยทัศน์ที่สถาบันอุดมศึกษากำหนด โดยให้สะท้อนผลการจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ มีการควบคุมคุณภาพในทุกขั้นตอนของการผลิตบัณฑิตในแต่ละปีการศึกษาโดยคณะกรรมการประจำหลักสูตร มีการตรวจสอบติดตามคุณภาพผลการผลิตบัณฑิตโดยคณะกรรมการประจำสำนักวิชาและคณะกรรมการระดับสถาบันในทุกปีการศึกษา มีความเชื่อมโยงกับระบบการประเมินคุณภาพภายนอกที่จะมีการรับรองคุณภาพการศึกษาระดับชาติ รวมทั้งมีการประเมินคุณภาพเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพที่สะท้อนผลของการผลิตบัณฑิตในแต่ละปีการศึกษา เพื่อสร้างความเชื่อมั่นในคุณภาพของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษา

อนึ่ง คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาได้ออกประกาศ เรื่อง หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายใน ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2558 โดยระบุให้สถาบันอุดมศึกษามีอิสระในการเลือกพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยยึดหลักเสรีภาพทางวิชาการและควมมีอิสระในการดำเนินการของสถานศึกษา เพื่อให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับบริบทของสถาบันอุดมศึกษา และเป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษา เกณฑ์มาตรฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องและเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก ทั้งนี้ ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่สถาบันอุดมศึกษาเลือกใช้ ต้องสนองต่อเจตนารมณ์ของสถาบันอุดมศึกษาและกฎกระทรวงว่าด้วยระบบหลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 อาจเป็นระบบที่คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาพัฒนาขึ้น หรือเป็นระบบที่เป็นที่ยอมรับในระดับสากลที่สามารถประกันคุณภาพได้ตั้งแต่ระดับหลักสูตร สำนักวิชา และสถาบัน เช่น ระบบ AUN - QA หรือ ระบบ EdPEX หรือเป็นระบบที่สถาบันอุดมศึกษาพัฒนาขึ้นเอง ทั้งนี้ โดยผ่านการพิจารณาจากสภามหาวิทยาลัยและเสนอคณะกรรมการประกันคุณภาพในระดับอุดมศึกษาพิจารณาให้ความเห็นชอบ ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาต้องรายงานผลการประเมินคุณภาพภายในต่อต้นสังกัด เพื่อพิจารณาและเปิดเผยต่อสาธารณะ เพื่อให้เป็นไปตามมาตรา 48 แห่งพระราชบัญญัติ

การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 และข้อ 6 แห่งกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553

3. กระบวนการและวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน (ปีการศึกษา 2558 - 2561)

เพื่อให้การประกันคุณภาพการศึกษาเกิดประโยชน์ จึงควรมีแนวทางการจัดกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาภายในตามวงจรคุณภาพ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ การวางแผน (Plan) การดำเนินงานและเก็บข้อมูล (Do) การประเมินคุณภาพ (Check/Study) และการเสนอแนวทางการปรับปรุง (Act) โดยมีรายละเอียดดังนี้

P = เริ่มกระบวนการวางแผนการประเมินตั้งแต่ต้นปีการศึกษา โดยนำผลการประเมินปีก่อนหน้ามาใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนโดยต้องเก็บข้อมูลตั้งแต่เดือนมิถุนายน กรณีใช้ระบบเปิด-ปิดภาคการศึกษาแบบเดิม หรือตั้งแต่เดือนสิงหาคม กรณีใช้ระบบเปิด-ปิดภาคการศึกษาตามอาเซียน

D = ดำเนินงานและเก็บข้อมูลบันทึกผลการดำเนินงานตั้งแต่ต้นปีการศึกษา คือเดือนที่ 1 -12 ของปีการศึกษา (เดือนมิถุนายน - พฤษภาคม ปีถัดไป หรือเดือนสิงหาคม - กรกฎาคม ปีถัดไป)

C/S = ดำเนินการประเมินคุณภาพในระดับหลักสูตรระดับสำนักวิชา และระดับสถาบัน ระหว่างเดือนมิถุนายน - สิงหาคม หรือเดือนสิงหาคม - ตุลาคม ของปีถัดไป

A = วางแผนปรับปรุงและดำเนินการปรับปรุงตามผลการประเมิน โดยคณะกรรมการบริหารระดับหลักสูตร ระดับสำนักวิชา และระดับสถาบัน โดยนำข้อเสนอแนะและผลการประเมินของคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในมาวางแผนปรับปรุงการดำเนินงาน (รวมทั้งข้อเสนอแนะของสภามหาวิทยาลัย) มาจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีและเสนอตั้งงบประมาณปีถัดไป หรือจัดทำโครงการพัฒนาและเสนอใช้งบประมาณกลางปีหรืองบประมาณพิเศษก็ได้

วิธีการประกันคุณภาพภายใน กำหนดไว้ดังนี้

1. สถาบันวางแผนการประกันคุณภาพการศึกษาภายในประจำปีการศึกษาใหม่
2. สถาบันเก็บข้อมูลระยะเวลา 12 เดือนตามตัวบ่งชี้ที่ได้ประกาศใช้บนระบบ CHE QA Online และให้มีการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในเป็นประจำทุกปีทั้งระดับหลักสูตร ระดับสำนักวิชา และระดับสถาบัน
3. หลักสูตรเตรียมการประเมินตนเองระดับหลักสูตรและจัดทำรายงานการประเมินตนเองระดับหลักสูตรผ่านระบบ CHE QA Online
4. สำนักวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า นำผลการประเมินระดับหลักสูตรมาจัดทำรายงานการประเมินตนเองระดับสำนักวิชา
5. สำนักวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าประเมินตนเองบนระบบ CHE QA Online และยืนยันผลการประเมินหลักสูตรที่ได้ประเมินไปแล้ว
6. สถาบันนำผลการประเมินระดับหลักสูตร ผลการประเมินระดับสำนักวิชา มาจัดทำรายงานการประเมินตนเองระดับสถาบัน
7. สถาบันประเมินตนเองบนระบบ CHE QA Online และยืนยันผลการประเมินตนเองระดับหลักสูตร สำนักวิชา พร้อมนำผลการประเมินเสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาวางแผนพัฒนาสถาบันในปีการศึกษาถัดไป

8. ผู้บริหารสถาบันนำผลการประเมินและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในที่สถาบันแต่งตั้ง (รวมทั้งข้อเสนอแนะของสภามหาวิทยาลัย) มาวางแผนปรับปรุงการดำเนินงาน แผนปฏิบัติการประจำปี และแผนกลยุทธ์

9. ส่งรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายใน ผ่านระบบ CHE QA Online ภายใน 120 วัน นับจากสิ้นปีการศึกษา

สถาบันต้องมีการประเมินตนเองตามตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประกันคุณภาพภายในทุกปีการศึกษา ทั้งระดับหลักสูตรระดับสำนักวิชา และระดับสถาบัน ตามลำดับโดยสถาบันเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการประเมิน และส่งผลการประเมินให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาทราบผ่านระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพ (CHE QA Online) ทั้งนี้ คณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในระดับหลักสูตร 1 ชุด อาจประเมินได้มากกว่าหนึ่งหลักสูตรหากเป็นหลักสูตรในสาขาวิชาเดียวกัน เช่นหลักสูตรสาขาวิชาเดียวกันทั้งในระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา เป็นต้น

ในกรณีที่ต้องการเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2552 องค์ประกอบของคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตรกำหนดไว้ดังนี้

- ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนอย่างน้อย 3 คน โดยเกินกว่ากึ่งหนึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบันและอย่างน้อยหนึ่งคนต้องมีคุณวุฒิตรงกับสาขาวิชาที่ขอรับการประเมิน

- ประธานกรรมการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน

ทั้งนี้ คณะกรรมการทุกคนต้องเป็นผู้ที่ขึ้นทะเบียนผู้ประเมินคุณภาพภายใน ระดับหลักสูตรของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

คุณสมบัติเฉพาะของคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายใน ระดับหลักสูตร ของแต่ละระดับการศึกษาเป็นดังนี้

- ระดับปริญญาตรี คณะกรรมการมีคุณวุฒิปริญญาโทขึ้นไปหรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป

- ระดับปริญญาโท คณะกรรมการมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการระดับรองศาสตราจารย์ขึ้นไป

- ระดับปริญญาเอก คณะกรรมการมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการระดับศาสตราจารย์ขึ้นไป

ในกรณีที่ประสงค์นำผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษาในระดับสถาบัน ไปใช้ในการประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของสถาบันอุดมศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการองค์ประกอบของคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษาระดับสถาบัน กำหนดไว้ดังนี้

- ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนอย่างน้อย 5 คน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับขนาดของสถาบัน

- ประธานกรรมการประเมินฯ เป็นผู้ประเมินจากภายนอกสถาบันที่ขึ้นทะเบียนประธานคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- กรรมการ เป็นผู้ประเมินจากภายนอกสถาบันที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของสกอ. อย่างน้อยร้อยละ 50 ส่วนผู้ประเมินจากภายในสถาบันต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. หรือที่สถาบันจัดฝึกอบรมให้โดยใช้หลักสูตรของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

คุณสมบัติเฉพาะของคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายใน ระดับสถาบัน เป็นดังนี้

1. ประธานกรรมการ

- ผู้ที่เป็นหรือเคยเป็นผู้บริหารระดับคณบดีหรือเทียบเท่าขึ้นไป และมีประสบการณ์เป็นผู้ประเมินคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ในระดับสำนักวิชาหรือเทียบเท่าหรือ
- ผู้ที่มีตำแหน่งทางวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป และมีประสบการณ์เป็นผู้ประเมินคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ในระดับสำนักวิชาหรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือ
- ผู้ที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาพิจารณาแล้วว่ามีความเหมาะสม

2. กรรมการ

- กรณีเป็นอาจารย์ ต้องทำหน้าที่เป็นอาจารย์ประจำมาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี
- กรณีเป็นฝ่ายสนับสนุน ต้องทำหน้าที่ในระดับผู้อำนวยการหน่วยงานขึ้นไปมาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจะดำเนินการติดตามตรวจสอบความก้าวหน้าของการปฏิบัติตามแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษา อย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกสามปี และแจ้งผลให้สถานศึกษาทราบ รวมทั้งเปิดเผยผลการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาต่อสาธารณชน เพื่อให้เป็นไปตามข้อ 36 แห่งกฎกระทรวงว่าด้วยระบบหลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553

บทที่ 4

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร AUN QA

องค์ประกอบ 1 การกำกับมาตรฐานหลักสูตร

ผู้กำกับตัวบ่งชี้ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทวี บุญภิรมย์

ผู้จัดเก็บตัวบ่งชี้ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สายทอง แก้วฉาย/อาจารย์ ดร.ราฮีม่า วาแมดีซา/
นายวัชระ เจียมสวัสดิ์

เกณฑ์การประเมิน การกำกับให้เป็นไปตามมาตรฐาน

ข้อ	เกณฑ์การประเมิน	ผลการดำเนินงาน
1	จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร	
2	คุณสมบัติของอาจารย์ประจำหลักสูตร	
3	คุณสมบัติของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	
4	คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอน	
5	คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและ อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ	
6	คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี)	
7	คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์	
8	การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษา	
9	ภาระงานอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้า อิสระในระดับบัณฑิตศึกษา	
10	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระใน ระดับบัณฑิตศึกษามีผลงานวิจัยอย่างต่อเนื่องและ สม่ำเสมอ	
11	การปรับปรุงหลักสูตรตามรอบระยะเวลาที่กำหนด	

การประเมินตนเองตามเกณฑ์คุณภาพ AUN-QA 11 ข้อ

ในปีการศึกษา 2560 หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต (เกษตรศาสตร์) หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2559 จึงได้ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ตามเกณฑ์ ASEAN University Network - Quality Assurance (AUN-QA) version 3.0 โดยมีสาระหลักเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบ Outcome Based Education (OBE) มุ่งสัมฤทธิ์ Expected Learning Outcome (ELO) มีลักษณะเป็นเกณฑ์ที่กำหนดเพียงแนวทาง เพื่อกำหนดดำเนินการอย่างเป็นระบบมุ่งสู่ ELO ของหลักสูตร และการประเมิน 7 ระดับที่มี World Class เป็นระดับสูงสุด ดังนี้

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5	คะแนน 6	คะแนน 7
ไม่ปรากฏ การ ดำเนินการ (ไม่มี เอกสาร ไม่ มีแผน หรือไม่มี หลักฐาน)	มีการ วางแผน แต่ยังไม่ได้ เริ่ม ดำเนินการ	มีเอกสาร แต่ไม่ เชื่อมโยง กับการ ปฏิบัติหรือ มีการ ดำเนินการ แต่ยังไม่ ครบถ้วน	มีเอกสาร และ หลักฐานการ ดำเนินการ ตามเกณฑ์	มีเอกสารและ หลักฐานชัดเจนที่ แสดงถึงการ ดำเนินการที่มี ประสิทธิภาพ ดีกว่าเกณฑ์	ตัวอย่าง แนวปฏิบัติ ที่ดี	ดีเยี่ยม เป็นแนว ปฏิบัติใน ระดับโลก หรือแนว ปฏิบัติชั้น นำ

AUN - QAcriterion1 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (Expected Learning Outcomes)

ผู้กำกับตัวบ่งชี้ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทวี บุญภิรมย์

ผู้จัดเก็บตัวบ่งชี้ : อาจารย์ ดร.ชารีนา สื่อแหม/อาจารย์ ดร.ราฮีมา วาแมตีซา/ผศ.เจษฎา แก้วฉาย/
อาจารย์วัฒนา เต็มดี/นายวัชระ เจียมสวัสดิ์

แนวทางการประเมิน

Sub Criterion 1

1. The formulation of the expected learning outcomes takes into account and reflects the vision and mission of the institution. The vision and mission are explicit and known to staff and students.

การกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังคำนิยามและสะท้อนถึงวิสัยทัศน์และพันธกิจของสถาบัน
วิสัยทัศน์และพันธกิจมีความชัดเจน บุคลากร และผู้เรียนรับทราบโดยทั่วกัน

2. The programme shows the expected learning outcomes of the graduate. Each course and lesson should clearly be designed to achieve its expected learning outcomes which should be aligned to the programme expected learning outcomes.

หลักสูตรกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของบัณฑิต รายวิชา ควรได้รับการออกแบบอย่าง
ชัดเจน เพื่อให้บรรลุถึงผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของรายวิชา และควรสอดคล้องกับผลการเรียนรู้
ที่คาดหวังของหลักสูตร

3. The programme is designed to cover both subject specific outcomes that relate to the knowledge and skills of the subject discipline; and generic (sometimes called transferable skills) outcomes that relate to any and all disciplines e.g. written and oral communication, problem-solving, information technology, teambuilding skills, etc.

หลักสูตรควรออกแบบให้ครอบคลุมถึงผลการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับความรู้ และทักษะเฉพาะทาง
ของศาสตร์นั้นๆ และทักษะทั่วไป เช่น ทักษะการสื่อสารทางด้านการเขียนและการพูด ทักษะ
การแก้ปัญหา ทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ทักษะการสร้างทีม ฯลฯ

4. The programme has clearly formulated the expected learning outcomes which reflect the relevant demands and needs of the stakeholders.

หลักสูตรกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังที่ชัดเจน สะท้อนความต้องการและความจำเป็นของ
ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ผลการประเมินตนเอง

AUN-QA Criterion 1 – Checklist	Level						
	1	2	3	4	5	6	7
1.1 The expected learning outcomes have been clearly formulated and aligned with the vision and mission of the university(1,2) การกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังมีความชัดเจนและสอดคล้องกับวิสัยทัศน์และพันธกิจของมหาวิทยาลัย							
1.2 The expected learning outcomes cover both subject specific and generic (i.e. transferable) learning outcomes (3) ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังครอบคลุมทั้งผลการเรียนรู้เฉพาะทางของศาสตร์นั้นๆ และผลการเรียนรู้ทั่วไป							
1.3 The expected learning outcomes clearly reflect the requirements of the stakeholders (4) ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังสะท้อนความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างชัดเจน							
ความคิดเห็นโดยรวม (Overall opinion)							

AUN - QAcriterion 2 ข้อกำหนดของหลักสูตร (Program Specification)

ผู้กำกับตัวบ่งชี้ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทวี บุญภิรมย์

ผู้จัดเก็บตัวบ่งชี้ : อาจารย์ ดร.จักรพันธ์ พิชญพิพัฒนกุล/นายวัชร เจียมสวัสดิ์/นางสาวธีรกานต์ ผิวแก้ว

แนวทางการประเมิน

Sub Criterion 2

1. The Institution is recommended to publish and communicate the programme and course specifications for each programme it offers, and give detailed information about the programme to help stakeholders make an informed choice about the programme. สถาบันพึงเผยแพร่และประชาสัมพันธ์หลักสูตรและรายละเอียดของหลักสูตรต่าง ๆ อย่างละเอียด เพื่อให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีข้อมูลประกอบการตัดสินใจ
2. Programme specification including course specifications describes the expected learning outcomes in terms of knowledge, skills and attitudes. They help students to understand the teaching and learning methods that enable the outcome to be achieved; the assessment methods that enable achievement to be demonstrated; and the relationship of the programme and its study elements.

ข้อกำหนดของหลักสูตรรวมถึงรายละเอียดของรายวิชากำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังโดยครอบคลุมทั้งความรู้ ทักษะ และทัศนคติ ที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจถึงวิธีการเรียนการสอน ที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ วิธีการประเมิน ที่แสดงให้เห็นการบรรลุผลสัมฤทธิ์นั้น ๆ และความสัมพันธ์ของหลักสูตรกับองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนอื่น ๆ

ผลการประเมินตนเอง

AUN-QA Criterion 2- Checklist	Level						
	1	2	3	4	5	6	7
2.1 The information in the programme specification is comprehensive and up-to-date (1,2) ข้อกำหนดของหลักสูตร ครอบคลุมเนื้อหา และแสดงผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตรและทันสมัย							
2.2 The information in the course specification is comprehensive and up-to-date (1,2) ข้อกำหนดของรายวิชาครอบคลุมเนื้อหาและแสดงผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตรและทันสมัย							
2.3 The programme and course specifications are communicated and made available to the stakeholders (1,2) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถเข้าถึงและรับรู้รายละเอียดของหลักสูตร และข้อกำหนดรายวิชาได้							
ความคิดเห็นโดยรวม (Overall opinion)							

AUN - QAcriterion 3 โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร (Programme Structure and Content)

ผู้กำกับตัวบ่งชี้ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทวี บุญภิรมย์

ผู้จัดเก็บตัวบ่งชี้ : อาจารย์ ดร.ราณีมา วาเมตติษา/อาจารย์ ดร.จักรพันธ์ พิชญพิพัฒน์กุล/
นางสาวอัมภรณ์พรรณ พลาศัย/นายวัชระ เจียมสวัสดิ์

แนวทางการประเมิน

Sub Criterion 3

1. The curriculum, teaching and learning methods and student assessment are constructively aligned to achieve the expected learning outcomes.

หลักสูตร วิธีการจัดการเรียนการสอน และการประเมินผู้เรียน มีความสอดคล้องกันเพื่อไปสู่ การบรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

2. The curriculum is designed to meet the expected learning outcomes where the contribution made by each course in achieving the programme's expected learning outcomes is clear.

การออกแบบหลักสูตรคำนึงถึงผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง โดยแต่ละรายวิชานับสนุนการบรรลุผล การเรียนรู้ที่คาดหวังอย่างชัดเจน

3. The curriculum is designed so that the subject matter is logically structured, sequenced, and integrated.

หลักสูตรมีการออกแบบโครงสร้างเนื้อหาที่มีการเรียงลำดับอย่างเหมาะสม และบูรณาการ

4. The curriculum structure shows clearly the relationship and progression of basic courses, the intermediate courses, and the specialised courses.

โครงสร้างหลักสูตรแสดงความสัมพันธ์จากรายวิชาพื้นฐานไปจนถึงรายวิชาเฉพาะทางอย่างชัดเจน

5. The curriculum is structured so that it is flexible enough to allow students to pursue an area of specialisation and incorporate more recent changes and developments in the field.

หลักสูตรมีโครงสร้างที่ยืดหยุ่นเพื่อให้ผู้เรียนแสวงหาขอบเขตความเชี่ยวชาญ บูรณาการ การเปลี่ยนแปลง และการพัฒนาในศาสตร์นั้น ๆ

6. The curriculum is reviewed periodically to ensure that it remains relevant and Up-to-date.

หลักสูตรมีการทบทวนอย่างต่อเนื่องเพื่อความทันสมัย

ผลการประเมินตนเอง

AUN-QA Criterion 3- Checklist	Level						
	1	2	3	4	5	6	7
3.1 The curriculum is designed based on constructive alignment with the expected learning outcomes (1) การออกแบบหลักสูตรคำนึงถึงผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง							
3.2 The contribution made by each course to achieve the expected learning outcomes is clear (2) แต่ละรายวิชาในหลักสูตรมีส่วนสนับสนุนการบรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวังอย่างชัดเจน							
3.3 The curriculum is logically structured, sequenced, integrated and up-to-date (3,4,5,6) หลักสูตรมีการออกแบบโครงสร้างเนื้อหาที่มีการเรียงลำดับอย่างเหมาะสม บูรณาการและทันสมัย							
ความคิดเห็นโดยรวม (Overall opinion)							

AUN - QAcriterion 4 วิธีการเรียนการสอน (Teaching and Learning Approach)

ผู้กำกับตัวบ่งชี้ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สายทอง แก้วฉาย

ผู้จัดเก็บตัวบ่งชี้ : อาจารย์ ดร.ราฮีม่า วาแมตีซา/อาจารย์ ดร.ภัทราวดี ศรีมีเทียน/
นางสาวพิมลรัตน์ หาญสกุลวัฒน์

แนวทางการประเมิน

Sub Criterion 4

1. The teaching and learning approach is often dictated by the educational philosophy of the university. Educational philosophy can be defined as a set of related beliefs that influences what and how students should be taught. It defines the purpose of education, the roles of teachers and students, and what should be taught and by what methods.

การจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามปรัชญาการศึกษาของมหาวิทยาลัย ปรัชญาการศึกษา คือ ชุดของความเชื่อที่มีผลต่อเนื้อหา วิธีการสอน รวมถึงจุดประสงค์การศึกษา บทบาทผู้สอนและผู้เรียน เนื้อหาการสอน และวิธีการสอน

2. Quality learning is understood as involving the active construction of meaning by the student, and not just something that is imparted by the teacher. It is a deep approach of learning that seeks to make meaning and achieve understanding.

คุณภาพการเรียนรู้ หมายถึง ผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้ วิเคราะห์ สังเคราะห์ เพื่อให้ได้ องค์ความรู้ใหม่ได้ด้วยตนเอง โดยมีใช้เพียงแค่การรับความรู้จากผู้สอน

3. Quality learning is also largely dependent on the approach that the learner takes when learning. This in turn is dependent on the concepts that the learner holds of learning, what he or she knows about his or her own learning, and the strategies she or he chooses to use.

การเรียนรู้โดยส่วนใหญ่ คุณภาพการเรียนรู้ขึ้นอยู่กับแนวคิดที่ผู้เรียนใช้ในขณะเรียนรู้ ซึ่งในขณะเดียวกันก็ขึ้นอยู่กับมโนทัศน์ การรับรู้ศักยภาพของตนเอง และกลยุทธ์ที่เลือกใช้

4. Quality learning embraces the principles of learning. Students learn best in a relaxed, supportive, and cooperative learning environment.

คุณภาพการเรียนรู้เป็นส่วนหนึ่งของหลักการเรียนรู้ ที่ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนได้อย่างมีศักยภาพ ภายใต้สภาพแวดล้อมที่ผ่อนคลาย สนับสนุน และมีความร่วมมือกัน

5. In promoting responsibility in learning, teachers should:

ในการสนับสนุนความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ ผู้สอนพึงกระทำดังนี้

- a) create a teaching-learning environment that enables individuals to

<p>participate responsibly in the learning process; and สร้างบรรยากาศการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้</p> <p>b) provide curricula that are flexible and enable learners to make meaningful choices in terms of subject content, programmed routes, approaches to assessment and modes and duration of study. เตรียมหลักสูตรที่มีความยืดหยุ่นและให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเลือกเนื้อหาวิชา แขนงวิชาในหลักสูตร วิธีการประเมิน วิธีการและระยะเวลาเรียน</p> <p>6. The teaching and learning approach should promote learning, learning how to learn and instil in students a commitment of lifelong learning (e.g. commitment to critical inquiry, information-processing skills, a willingness to experiment with new ideas and practices, etc.). การจัดการเรียนการสอนพึงสนับสนุนการเรียนรู้ วิธีการเรียนรู้ และปลูกฝังให้ผู้เรียนมีความ รับผิดชอบในการเรียนรู้ตลอดชีวิต (เช่น ความมุ่งมั่นที่จะแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ทักษะ การประมวลผลข้อมูล สนใจในการทดลองแนวคิดและการปฏิบัติใหม่ ๆ ฯลฯ)</p>
--

ผลการประเมินตนเอง

AUN-QA Criterion 4- Checklist	Level						
	1	2	3	4	5	6	7
4.1 The educational philosophy is well articulated and communicated to all stakeholders (1) ปรัชญาการศึกษามีความชัดเจน และสื่อสารสู่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย							
4.2 Teaching and learning activities are constructively aligned to the achievement of the expected learning outcomes (2,3,4,5) กิจกรรมการเรียนการสอนมีความสอดคล้องกับ การบรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง							
4.3 Teaching and learning activities enhance life-long learning (6) กิจกรรมการเรียนการสอนส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต							
ความคิดเห็นโดยรวม (Overall opinion)							

AUN - QAcriterion 5 การประเมินผู้เรียน (Student Assessment)

ผู้กำกับตัวบ่งชี้ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทวี บุญภิรมย์

ผู้จัดเก็บตัวบ่งชี้ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สายทอง แก้วฉาย/อาจารย์วัฒนา เต็มดี/นายวัชระ เจียมสวัสดิ์/
นางสาวธีรกานต์ ผิวแก้ว

แนวทางการประเมิน

Sub Criterion 5

1. Assessment covers:

การประเมินประกอบด้วย

a. New student admission

การรับเข้าผู้เรียน

b. Continuous assessment during the course of study

การติดตามความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่องระหว่างการศึกษา

c. Final/exit test before graduation

การทดสอบก่อนสำเร็จการศึกษา

2. Infostering constructive alignment, a variety of assessment methods should be adopted and be congruent with the expected learning outcomes. They should measure the achievement of all the expected learning outcomes of the programmed and its courses.

หลักสูตรพึงใช้วิธีการประเมินที่หลากหลายและสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และควรวัดผลสัมฤทธิ์ของผลการเรียนรู้ที่คาดหวังทั้งหลักสูตรและรายวิชา

3. A range of assessment methods is used in a planned manner to serve diagnostic, formative, and summative purposes.

มีการวางแผนการประเมินผลที่หลากหลาย เพื่อใช้ตามวัตถุประสงค์ของการประเมินผลวินิจฉัย การประเมินผลระหว่างการเรียนรู้ และการประเมินผลเมื่อเสร็จสิ้นการเรียนรู้

4. The student assessments including timelines, methods, regulations, weight distribution, rubrics and grading should be explicit and communicated to all concerned.

การประเมินผู้เรียน ประกอบด้วย ช่วงเวลา วิธีการ ข้อบังคับ สัดส่วนการประเมิน เกณฑ์ และเกรด พึงมีความชัดเจนและแจ้งให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทราบ

5. Standards applied in assessment schemes are explicit and consistent across the programme.

การประเมินควรมีมาตรฐาน ชัดเจน และเชื่อมโยงกันทั้งหลักสูตร

<p>6. Procedures and methods are applied to ensure that student assessment is valid, reliable and fairly administered. มีการใช้กระบวนการหรือวิธีการต่าง ๆ เพื่อประกันว่าการประเมินผู้เรียนมีความเที่ยงตรง ความน่าเชื่อถือและเป็นธรรม</p>
<p>7. The reliability and validity of assessment methods should be documented and regularly evaluated and new assessment methods are developed and tested. ความเที่ยงตรง และความน่าเชื่อถือของวิธีการประเมินควรมีการบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร และ ประเมินผลวิธีการประเมินอย่างต่อเนื่อง การพัฒนาวิธีการประเมินแบบใหม่ขึ้น และนำไปทดลองใช้</p>
<p>8. Students have ready access to reasonable appeal procedures. ผู้เรียนเข้าถึงกระบวนการร้องทุกข์อย่างเหมาะสม</p>

ผลการประเมินตนเอง

AUN-QA Criterion 5- Checklist	Level						
	1	2	3	4	5	6	7
<p>5.1 The student assessment is constructively aligned to the achievement of the expected learning outcomes (1,2) การประเมินผู้เรียนมีความสอดคล้องกับผลสัมฤทธิ์ของผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง</p>							
<p>5.2 The student assessments including timelines, methods, regulations, weight distribution, rubrics and grading are explicit and communicated to students (4,5) การประเมินผู้เรียน ประกอบด้วย ช่วงเวลา วิธีการ ข้อบังคับ สัดส่วนการประเมิน เกณฑ์ และเกรด ที่มีความชัดเจนและแจ้งให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทราบ</p>							
<p>5.3 Methods including assessment rubrics and marking schemes are used to ensure validity, reliability and fairness of student assessment (6,7) วิธีการต่าง ๆ เช่น เกณฑ์การประเมินและแผนการให้คะแนน มีการประกันความเที่ยงตรง ความน่าเชื่อถือ และเป็นธรรม</p>							
<p>5.4 Feedback of student assessment is timely and</p>							

AUN-QA Criterion 5- Checklist	Level						
	1	2	3	4	5	6	7
helps to improve learning (3) การให้ผลป้อนกลับในการประเมินผู้เรียนมีความทันเวลา และ ช่วยพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน							
5.5 Students have ready access to appeal procedure (8) ผู้เรียนเข้าถึงกระบวนการร้องทุกข์อย่างเหมาะสม							
ความคิดเห็นโดยรวม (Overall opinion)							

AUN - QAcriterion 6 คุณภาพบุคลากรสายวิชาการ (Academic Staff Quality)

ผู้กำกับตัวบ่งชี้ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทวี บุญภิรมย์

ผู้จัดเก็บตัวบ่งชี้ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์มนทนา รุจิระศักดิ์/อาจารย์ธนเสฏฐ์ ทองใสเกลี้ยง/
นางสาวปราณี ทองเกิด/นางจินตนา ทองน้อย/นางสาวประกายวรรณ วิเชียรรัตน์

แนวทางการประเมิน

Sub Criterion 6

1. Both short-term and long-term planning of academic staff establishment or needs (including succession, promotion, re-deployment, termination, and retirement plans) are carried out to ensure that the quality and quantity of academic staff fulfil the needs for education, research and service.

มีการวางแผนและดำเนินการตามแผนบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคลากรสายวิชาการ หรือความต้องการจำเป็นทั้งระยะสั้นและระยะยาว (เช่น แผนความก้าวหน้าทางสายงาน ยกย่อง ชมเชย การสับเปลี่ยนอัตรากำลัง การเลิกจ้าง และการเกษียณอายุงาน) เพื่อให้มั่นใจว่าบุคลากรสายวิชาการมีทั้งคุณภาพและปริมาณที่เพียงพอต่อความต้องการด้านการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการวิชาการ

2. Staff-to-student ratio and workload are measured and monitored to improve the quality of education, research and service.

มีการวัดสัดส่วนของผู้สอนต่อผู้เรียน และภาระงานของผู้สอน และกำกับติดตามเพื่อพัฒนาคุณภาพด้านการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการวิชาการ

3. Competences of academic staff are identified and evaluated. A competent academic staff will be able to:

มีการระบุและประเมินผลสมรรถนะของบุคลากรสายวิชาการ ประกอบด้วย

- design and deliver a coherent teaching and learning curriculum;
การออกแบบการเรียนการสอน และจัดการเรียนการสอนที่เชื่อมโยงกับการเรียนรู้ในหลักสูตร
- apply a range of teaching and learning methods and select most appropriate assessment methods to achieve the expected learning outcomes;
การใช้วิธีการเรียนการสอนที่หลากหลาย และการเลือกวิธีการประเมินที่เหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
- develop and use a variety of instructional media;
การพัฒนาและใช้สื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย

- monitor and evaluate their own teaching performance and evaluate courses they deliver;
การกำกับและการประเมินผลประสิทธิภาพการสอนและรายวิชาที่สอน
 - reflect upon their own teaching practices; and
การเรียนการสอนสะท้อนจุดที่ควรปรับปรุง หรือแก้ไขในวิธีการสอน และ
 - conduct research and provide services to benefit stakeholders
การทำวิจัยและให้บริการที่เป็นผลประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
4. Recruitment and promotion of academic staff are based on merit system, which includes teaching, research and service.
การสรรหาและการพัฒนาความก้าวหน้าทางสายงานของบุคลากรสายวิชาการอยู่บนพื้นฐานของระบบคุณธรรม รวมทั้งการสอน การวิจัย และการบริการ
 5. Roles and relationship of academic staff members are well defined and understood.
มีการกำหนดบทบาทและหน้าที่ความรับผิดชอบของบุคลากรสายวิชาการอย่างชัดเจน และเป็นที่เข้าใจตรงกัน
 6. Duties allocated to academic staff are appropriate to qualifications, experience, and aptitude.
มีการมอบหมายงานให้บุคลากรสายวิชาการอย่างเหมาะสมกับคุณสมบัติ ประสบการณ์ และความสามารถ
 7. All academic staff members are accountable to the university and its stakeholders, taking into account their academic freedom and professional ethics.
บุคลากรสายวิชาการมีความรับผิดชอบต่อมหาวิทยาลัยและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยคำนึงถึงเสรีภาพทางวิชาการและจริยธรรมวิชาชีพ
 8. Training and development needs for academic staff are systematically identified, and appropriate training and development activities are implemented to fulfil the identified needs.
มีการระบุความต้องการในการอบรมและพัฒนาของบุคลากรสายวิชาการอย่างเป็นระบบ และจัดกิจกรรมอบรมและพัฒนาตามความต้องการนั้น
 9. Performance management including rewards and recognition is implemented to motivate and support education, research and service.
การบริหารผลการปฏิบัติงาน เช่น การบริหารผลการปฏิบัติงาน เช่น ให้รางวัล ยกย่องให้เกียรติ เพื่อสร้างแรงจูงใจ และสนับสนุนการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการวิชาการ

10. The types and quantity of research activities by academic staff are established, monitored and benchmarked for improvement.
 มีการสร้าง กำกับ และการเทียบเคียงเพื่อการพัฒนาเกี่ยวกับประเภท และปริมาณของกิจกรรมด้านการวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ

ผลการประเมินตนเอง

AUN-QA Criterion 6 – Checklist	Level						
	1	2	3	4	5	6	7
6.1 Academic staff planning (considering succession, promotion, re-deployment, termination, and retirement) is carried out to fulfill the needs for education, research and service (1) มีการวางแผนและดำเนินการตามแผนบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคลากรสายวิชาการ (เช่น แผนความก้าวหน้าทางสายงาน ยกย่องชมเชย การสับเปลี่ยน อัตรากำลัง การเลิกจ้าง และการเกษียณอายุงาน) เพื่อเติมเต็มความจำเป็นด้านการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการวิชาการ							
6.2 Staff-to-student ratio and workload are measured and monitored to improve the quality of education, research and service (2) มีการวัดสัดส่วนของผู้สอนต่อผู้เรียน และภาระงานของผู้สอน และกำกับติดตามเพื่อพัฒนาคุณภาพด้านการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการวิชาการ							
6.3 Recruitment and selection criteria including ethics and academic freedom for appointment, deployment and promotion are determined and communicated (4,5,6,7) กำหนดเกณฑ์การสรรหาและคัดเลือกรวมถึงจริยธรรมวิชาชีพ และเสรีภาพทางวิชาการ สำหรับตำแหน่งงาน การจ้างงาน ความก้าวหน้าทางสายงาน และเผยแพร่ให้ทราบโดยทั่วกัน							

AUN-QA Criterion 6 – Checklist	Level						
	1	2	3	4	5	6	7
<p>6.4 Competences of academic staff are identified and evaluated (3)</p> <p>มีการระบุและประเมินผลสมรรถนะของบุคลากรสายวิชาการ</p>							
<p>6.5 Training and developmental needs of academic staff are identified and activities are implemented to fulfill them (8)</p> <p>มีการระบุความต้องการอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากรสายวิชาการ และจัดกิจกรรมอบรมและพัฒนาตามความต้องการนั้น</p>							
<p>6.6 Performance management including rewards and recognition is implemented to motivate and support education, research and service (9)</p> <p>การบริหารผลการปฏิบัติงาน เช่น ให้รางวัล ยกย่อง ให้เกียรติเพื่อสร้างแรงจูงใจ และสนับสนุนการเรียน การสอน การวิจัย และการบริการวิชาการ</p>							
<p>6.7 The types and quantity of research activities by academic staff are established, monitored and benchmarked for improvement (10)</p> <p>มีการสร้าง กำกับ และการเทียบเคียงเพื่อการพัฒนาเกี่ยวกับประเภท และปริมาณของกิจกรรมด้านการวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ</p>							

AUN - QAcriterion 7 คุณภาพบุคลากรสายสนับสนุน (Support Staff Quality)

ผู้กำกับตัวบ่งชี้ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทวี บุญภิรมย์
ผู้จัดเก็บตัวบ่งชี้ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจษฎา แก้วฉาย/อาจารย์ ดร.จักรพันธ์ พิชญพิพัฒน์กุล/
นางสาวปราณี ทองเกิด/นางจินตนา ทองน้อย/นางสาวประกายวรรณ วิเชียรรัตน์

แนวทางการประเมิน

Sub Criterion 7

1. Both short-term and long-term planning of support staff establishment or needs of the library, laboratory, IT facility and student services are carried out to ensure that the quality and quantity of support staff fulfil the needs for education, research and service.

มีการวางแผนและดำเนินการตามแผนบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคลสายสนับสนุน หรือความต้องการจำเป็นทั้งระยะสั้นและระยะยาวของห้องสมุด ห้องปฏิบัติการ ทรัพยากรด้านสารสนเทศ และด้านการจัดบริการแก่นิสิต เพื่อให้มั่นใจว่าบุคลากรสายสนับสนุนมีทั้งคุณภาพและปริมาณที่เพียงพอต่อความต้องการด้านการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการวิชาการ

2. Recruitment and selection criteria for appointment, deployment and promotion of support staff are determined and communicated. Roles of support staff are well defined and duties are allocated based on merits, qualifications and experiences.

กำหนดเกณฑ์การสรรหาและคัดเลือก สำหรับตำแหน่งงาน การจ้างงาน ความก้าวหน้าทางสายงานของบุคลากรสายสนับสนุน และเผยแพร่ให้ทราบโดยทั่วกัน มีการกำหนดบทบาทและหน้าที่ความรับผิดชอบของบุคลากรสายสนับสนุนอย่างชัดเจน และมีการมอบหมายงานให้บุคลากรสายสนับสนุนอยู่บนพื้นฐานของคุณธรรมจริยธรรม คุณสมบัติ และประสบการณ์

3. Competences of support staff are identified and evaluated to ensure that their competencies remain relevant and the services provided by them satisfy the stakeholders' needs.

มีการระบุและประเมินผลสมรรถนะของบุคลากรสายสนับสนุนเพื่อสร้างความมั่นใจว่าสมรรถนะและการให้บริการ สร้างความพึงพอใจแก่ความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

4. Training and development needs for support staff are systematically identified, and appropriate training and development activities are implemented to fulfil the identified needs.

มีการระบุความต้องการในการอบรมและพัฒนาของบุคลากรสายสนับสนุนอย่างเป็นระบบ และจัดกิจกรรมอบรมและพัฒนาตามความต้องการนั้น

5. Performance management including rewards and recognition is implemented to motivate and support education, research and service.

การบริหารผลการปฏิบัติงาน เช่น ให้งานวัด ยกย่องให้เกียรติ เพื่อสร้างแรงจูงใจ และสนับสนุน การเรียนการสอน การวิจัย และการบริการ

ผลการประเมินตนเอง

AUN-QA Criterion 7- Checklist	Level						
	1	2	3	4	5	6	7
7.1 Support staff planning (at the library, laboratory, IT facility and student services) is carried out to fulfil the needs for education, research and service (1) แผนอัตรากำลังของบุคลากรสายสนับสนุน (รวมทั้งห้องสมุด ห้องปฏิบัติการ สิ่งอำนวยความสะดวกด้าน IT และการบริการ การศึกษา) ต้องมีการดำเนินการให้สำเร็จเพื่อยืนยันว่าคุณภาพและ จำนวนของบุคลากรสายสนับสนุนตอบสนองความต้องการด้าน การศึกษา การวิจัย และการบริการ							
7.2 Recruitment and selection criteria for appointment, deployment and promotion are determined and communicated (2) มีการกำหนดเกณฑ์ในการสรรหาและคัดเลือกในการแต่งตั้งเพื่ อดำรงตำแหน่ง การย้ายตำแหน่ง และการเลื่อนตำแหน่งของบุคลากร สายสนับสนุนและประกาศเผยแพร่ให้ทราบโดยทั่วกัน							
7.3 Competences of support staff are identified and evaluated (3) มีการระบุและประเมินผลสมรรถนะของบุคลากรสายสนับสนุน เพื่อสร้างความมั่นใจว่าสมรรถนะและการให้บริการ สร้างความพึง พอใจแก่ความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย							
7.4 Training and developmental needs of support staff are identified and activities are implemented to fulfil them (4) มีการระบุความต้องการในการอบรมและพัฒนาของบุคลากรสาย สนับสนุนอย่างเป็นระบบ และจัดกิจกรรมอบรมและพัฒนาตามความ ต้องการนั้น							
7.5 Performance management including rewards and recognition is implemented to motivate and support							

AUN-QA Criterion 7- Checklist	Level						
	1	2	3	4	5	6	7
education, research and service (5) มีการบริหารผลการปฏิบัติงาน เช่น ให้งานวัด ยกย่อง ให้เกียรติ เพื่อสร้างแรงจูงใจ และสนับสนุนการเรียนการสอน การวิจัย และการ บริการ							
ความคิดเห็นโดยรวม (Overall opinion)							

AUN - QAcriterion 8 คุณภาพและการสนับสนุนผู้เรียน (Student Quality and Support)

ผู้กำกับตัวบ่งชี้ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทวี บุญภิรมย์

ผู้จัดเก็บตัวบ่งชี้ : อาจารย์จักรพงษ์ จิระแพทย์/อาจารย์ ดร.ชารีนา สือแม/อาจารย์ ดร.ราฮีมา วาแมตีชา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจษฎา แก้วฉาย/อาจารย์นุรชานีซา เจะดาโอะ/
อาจารย์วัฒนา เต็มดี/อาจารย์ ดร.นราธิษณ์ หมวกรอง/อาจารย์ ดร.ภัทราวดี ศรีมีเทียน
นายวัชร เยี่ยมสวัสดิ์/นางสาวดวงฤทัย ชายสวัสดิ์

แนวทางการประเมิน

Sub Criterion 8

1. The student intake policy and the admission criteria to the programmed are clearly defined, communicated, published, and up-to-date.

มีการกำหนดนโยบายและเกณฑ์การรับเข้าสู่หลักสูตรอย่างชัดเจน ประชาสัมพันธ์เผยแพร่อย่างทั่วถึงและเป็นปัจจุบัน

2. The methods and criteria for the selection of students are determined and evaluated.

มีการระบุวิธีการและเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้เรียน และมีการประเมินผลวิธีการและเกณฑ์

3. There is an adequate monitoring system for student progress, academic performance, and workload. Student progress, academic performance and workload are systematically recorded and monitored, feedback to students and corrective actions are made where necessary.

มีระบบกำกับ ติดตามความก้าวหน้าในการเรียน ศักยภาพทางวิชาการ ภาระการเรียนของผู้เรียนอย่างเพียงพอ มีการเก็บข้อมูล ติดตาม และให้ข้อมูลป้อนกลับกับแก่ผู้เรียนอย่างเป็นระบบ และให้การแก้ไขถ้าจำเป็น

4. Academic advice, co-curricular activities, student competition, and other student support services are available to improve learning and employability.

มีการให้คำปรึกษาวิชาการ กิจกรรมเสริมหลักสูตร กิจกรรมการแข่งขันของผู้เรียน และการบริการอื่น ๆ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้และทักษะการประกอบอาชีพ

5. In establishing a learning environment to support the achievement of quality student learning, the institution should provide a physical, social and psychological environment that is conducive for education and research as well as personal well-being.

ในการสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ เพื่อสนับสนุนคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน สถาบันควรจัดบรรยากาศการเรียนรู้ทั้งด้านกายภาพ สังคม และจิตใจ ที่เอื้อต่อการเรียนการสอน การวิจัย รวมทั้งสุขภาวะของผู้เรียน

ผลการประเมินตนเอง

AUN-QA Criterion 8 – Checklist	Level						
	1	2	3	4	5	6	7
<p>8.1 The student intake policy and the admission criteria to the programme are clearly defined, communicated, published, and up-to-date (1) มีการกำหนดนโยบายและเกณฑ์การรับเข้าสู่หลักสูตรอย่างชัดเจน ประชาสัมพันธ์เผยแพร่อย่างทั่วถึงและเป็นปัจจุบัน</p> <p>8.2 The methods and criteria for the selection of students are determined and evaluated (2) มีการระบุวิธีการและเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้เรียน และมีการประเมินผลวิธีการและเกณฑ์</p>							
<p>8.3 There is an adequate monitoring system for student progress, academic performance, and workload (3) มีระบบกำกับ ติดตามความก้าวหน้าในการเรียน ศักยภาพทางวิชาการ ภาระการเรียนของผู้เรียนอย่างเพียงพอ</p>							
<p>8.4 Academic advice, co-curricular activities, student competition, and other student support services are available to improve learning and employability (4) มีการให้คำปรึกษาวิชาการ กิจกรรมเสริมหลักสูตร กิจกรรมการประกวดแข่งขันของผู้เรียน และการบริการอื่นๆ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้และทักษะการประกอบอาชีพ</p>							
<p>8.5 The physical, social and psychological environment that is conducive for education and research as well as personal well-being (5) ควรจัดบรรยากาศการเรียนรู้ทั้งด้านกายภาพ สังคม และจิตใจ ที่เอื้อต่อการเรียนการสอน การวิจัย รวมทั้งสภาวะของผู้เรียน</p>							
<p>ความคิดเห็นโดยรวม (Overall opinion)</p>							

AUN - QAcriterion 9 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทางกายภาพ (Facilities and Infrastructure)

ผู้กำกับตัวบ่งชี้ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สายทอง แก้วฉาย

ผู้จัดเก็บตัวบ่งชี้ : อาจารย์ธนเสฏฐ์ ทองใสเกลี้ยง/ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจษฎา แก้วฉาย/
อาจารย์ชินิภาญจน์ อ่องหว่าง/อาจารย์ ดร.จักรพันธ์ พิชญพิพัฒน์กุล/
นางสาวดวงฤทัย ชายสวัสดิ์/นางสาวอังคณา ราชสุวรรณ

แนวทางการประเมิน

Sub Criterion 9

1. The physical resources to deliver the curriculum, including equipment, materials and information technology are sufficient.
มีทรัพยากรทางด้านกายภาพอย่างเพียงพอ ได้แก่ อุปกรณ์ เครื่องมือ และเทคโนโลยีสารสนเทศ
2. Equipment is up-to-date, readily available and effectively deployed.
อุปกรณ์มีความทันสมัย พร้อมใช้ และใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. Learning resources are selected, filtered, and synchronised with the objectives of the study programme.
มีการคัดเลือก กรั่นกรอง และประสานการใช้ทรัพยากรการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร
4. A digital library is set up in keeping with progress in information and communication technology.
มีห้องสมุดดิจิทัล เพื่อติดตามความก้าวหน้าของข้อมูลและเทคโนโลยีสารสนเทศการสื่อสาร
5. Information technology systems are set up to meet the needs of staff and students.
มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนองความต้องการของบุคลากร และผู้เรียน
6. The institution provides a highly accessible computer and network infrastructure that enables the campus community to fully exploit information technology for teaching, research, services and administration.
สถาบันจัดให้มีคอมพิวเตอร์และโครงสร้างเครือข่ายพื้นฐานที่เข้าถึงได้ง่าย เพื่อให้บุคลากรและผู้เรียนสามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสอนวิจัย บริการ และการบริหารได้อย่างมีประสิทธิภาพ
7. Environmental, health and safety standards and access for people with special needs are defined and implemented.
มีการระบุและใช้มาตรฐานทางด้านสิ่งแวดล้อม สุขภาพ และความปลอดภัย สำหรับบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ

ผลการประเมินตนเอง

AUN-QA Criterion 9– Checklist	Level						
	1	2	3	4	5	6	7
<p>9.1 The teaching and learning facilities and equipment (lecture halls, classrooms, project rooms, etc.) are adequate and updated to support education and research (1)</p> <p>อุปกรณ์และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้เพียงพอและทันสมัยที่สนับสนุนการเรียนการสอน และการวิจัย (ห้องเรียน ห้องเรียนรวม ห้องปฏิบัติการโครงการ ฯลฯ)</p>							
<p>9.2 The library and its resources are adequate and updated to support education and research (3,4)</p> <p>มีห้องสมุดและทรัพยากรอย่างเพียงพอและทันสมัยเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน และการวิจัย</p>							
<p>9.3 The laboratories and equipment are adequate and updated to support education and research (1,2)</p> <p>มีห้องปฏิบัติการและเครื่องมืออย่างเพียงพอและทันสมัยเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน และการวิจัย</p>							
<p>9.4 The IT facilities including e-learning infrastructure are adequate and updated to support education and research (1,5,6)</p> <p>มีสิ่งสนับสนุนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศรวมถึงโครงสร้างพื้นฐานการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ อย่างเพียงพอและทันสมัยเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน และการวิจัย</p>							
<p>9.5 The standards for environment, health and safety; and access for people with special needs are defined and implemented (7)</p> <p>มีการระบุและใช้มาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม สุขภาพ และความปลอดภัย และสามารถเข้าถึงได้สำหรับบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ</p>							
ความคิดเห็นโดยรวม (Overall opinion)							

AUN - QAcriterion 10 การส่งเสริมคุณภาพการศึกษา (Quality Enhancement)

- ผู้กำกับตัวบ่งชี้ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทวี บุญภิรมย์
- ผู้จัดเก็บตัวบ่งชี้ : อาจารย์ ดร.ภัทรราตรี ศรีมีเทียน/ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สายทอง แก้วฉาย
อาจารย์ ดร.ราฮีม่า วาแมดีซา/อาจารย์ ดร.ชารีนา สือแม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัจฉรา นิยมเตชา/นางสาวธีรกานต์ ผิวแก้ว
นางสาวพิมลรัตน์ หาญสกุลวัฒน์

แนวทางการประเมิน

Sub Criterion 10

1. The curriculum is developed with inputs and feedback from academic staff, students, alumni and stakeholders from industry, government and professional organisations.
ในการพัฒนาหลักสูตรมีการใช้ข้อมูลและข้อมูลป้อนกลับจากบุคลากรสายวิชาการ ผู้เรียน ศิษย์เก่า และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากภาคอุตสาหกรรม ภาครัฐ และองค์กรวิชาชีพ
2. The curriculum design and development process is established and it is periodically reviewed and evaluated. Enhancements are made to improve its efficiency and effectiveness.
มีกระบวนการออกแบบและพัฒนาหลักสูตร มีการทบทวนและประเมินผลหลักสูตรเป็นระยะๆ รวมทั้ง มีการส่งเสริมคุณภาพการศึกษานำผลการประเมินมาปรับปรุงเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพและประสิทธิผล
3. The teaching and learning processes and student assessment are continuously reviewed and evaluated to ensure their relevance and alignment to the expected learning outcomes.
มีการทบทวนกระบวนการเรียนการสอนและการประเมินผลผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มั่นใจว่า กระบวนการดังกล่าวมีความเกี่ยวเนื่อง และสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
4. Research output is used to enhance teaching and learning.
มีการใช้ผลการวิจัยเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอน
5. Quality of support services and facilities (at the library, laboratory, IT facility and student services) is subject to evaluation and enhancement.
มีการประเมินผลและปรับปรุงคุณภาพการบริการและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ (เช่น ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการ สิ่งสนับสนุนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการบริการผู้เรียน)
6. Feedback mechanisms to gather inputs and feedback from staff, students, alumni and employers are systematic and subjected to evaluation and enhancement.
มีการประเมินผลและปรับปรุงคุณภาพที่รวบรวมจากปัจจัยนำเข้า และผลการป้อนกลับ จากบุคลากร ผู้เรียน ศิษย์เก่า และผู้ใช้บัณฑิตอย่างเป็นระบบและนายจ้างอย่างเป็นระบบ

ผลการประเมินตนเอง

AUN-QA Criterion 10– Checklist	Level						
	1	2	3	4	5	6	7
10.1 Stakeholders’ needs and feedback serve as input to curriculum design and development (1) ในการออกแบบและพัฒนาหลักสูตรมีการใช้ข้อมูลความต้องการ และข้อมูลป้อนกลับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นปัจจัยนำเข้า							
10.2 The curriculum design and development process is established and subjected to evaluation and enhancement (2) มีกระบวนการออกแบบและพัฒนาหลักสูตร ประเมินหลักสูตรและปรับปรุงคุณภาพหลักสูตร							
10.3 The teaching and learning processes and student assessment are continuously reviewed and evaluated to ensure their relevance and alignment (3) มีการทบทวนกระบวนการเรียนการสอนและการประเมินผลผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มั่นใจว่ากระบวนการดังกล่าวมีความเกี่ยวเนื่อง และสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง							
10.4 Research output is used to enhance teaching and learning (4) มีการใช้ผลการวิจัยเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอน							
10.5 Quality of support services and facilities (at the library, laboratory, IT facility and student services) is subjected to evaluation and enhancement (5) มีการประเมินผลและปรับปรุงคุณภาพการบริการและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ (เช่น ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการ สิ่งสนับสนุนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการบริการผู้เรียน)							
10.6 The stakeholder’s feedback mechanisms are systematic and subjected to evaluation and enhancement (6) มีการประเมินผลและปรับปรุงคุณภาพที่รวบรวมจากปัจจัยนำเข้า และผลการป้อนกลับ จากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย							
ความคิดเห็นโดยรวม (Overall opinion)							

AUN - QAcriterion 11 ผลผลิต (Output)

- ผู้กำกับตัวบ่งชี้ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทวี บุญภิรมย์
- ผู้จัดเก็บตัวบ่งชี้ : อาจารย์วัฒนา เต็มดี/อาจารย์ ดร.ราณีมา วาแมดีชา
อาจารย์ธนเสฏฐ์ ทองใสเกลี้ยง/นางสาวธีรภานต์ ผิวแก้ว

แนวทางการประเมิน

Sub Criterion 11

1. The quality of the graduates (such as pass rates, dropout rates, average time to graduate, employability, etc.) is established, monitored and benchmarked; and the programme should achieve the expected learning outcomes and satisfy the needs of the stakeholders.

มีการเก็บรวบรวมข้อมูล กำกับ และเทียบเคียงมาตรฐานคุณภาพบัณฑิต (เช่น อัตราการสอบผ่าน อัตราการตกรอก ระยะเวลาในการศึกษา การได้งานทำ ฯลฯ) หลักสูตรควรบรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและตอบสนองความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

2. Research activities carried out by students are established, monitored and benchmarked; and they should meet the needs of the stakeholders.

มีการเก็บรวบรวมข้อมูล กำกับ และเทียบเคียงมาตรฐานกิจกรรมงานวิจัยของผู้เรียน และควรตอบสนองความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

3. Satisfaction levels of staff, students, alumni, employers, etc. are established, monitored and benchmarked; and that they are satisfied with the quality of the programme and its graduates.

มีการเก็บรวบรวมข้อมูล กำกับ และเทียบเคียงมาตรฐาน ระดับความพึงพอใจของบุคลากร ผู้เรียน ศิษย์เก่า นายจ้าง ผู้ใช้บัณฑิต ฯลฯ ด้วยคุณภาพของหลักสูตรและคุณภาพบัณฑิต

ผลการประเมินตนเอง

AUN-QA Criterion 11– Checklist	Level						
	1	2	3	4	5	6	7
11.1 The pass rates and dropout rates are established, monitored and benchmarked for improvement (1) มีการเก็บรวบรวมข้อมูล กำกับ และเทียบเคียงมาตรฐาน อัตราการสอบผ่าน อัตราการตกรอก เพื่อการปรับปรุงคุณภาพ							
11.2 The average time to graduate is established, monitored and benchmarked for improvement (1) มีการเก็บรวบรวมข้อมูล กำกับ และเทียบเคียงมาตรฐาน ระยะเวลาในการศึกษา เพื่อการปรับปรุงคุณภาพ							
11.3 Employability of graduates is established, monitored and benchmarked for improvement (1) มีการเก็บรวบรวมข้อมูล กำกับ และเทียบเคียงมาตรฐาน การได้งานทำ เพื่อการปรับปรุงคุณภาพ							
11.4 The types and quantity of research activities by students are established, monitored and benchmarked for improvement (2) มีการเก็บรวบรวมข้อมูล กำกับ และเทียบเคียงมาตรฐานประเภทและปริมาณงานวิจัยของผู้เรียน เพื่อการปรับปรุงคุณภาพ							
11.5 The satisfaction levels of stakeholders are established, monitored and benchmarked for improvement (3) มีการเก็บรวบรวมข้อมูล กำกับ และเทียบเคียงมาตรฐาน ระดับความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อการปรับปรุงคุณภาพ							
ความคิดเห็นโดยรวม (Overall opinion)							

บทที่ 5

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ CUPT QA

C.1 การรับและการสำเร็จการศึกษาของนิสิต นักศึกษา

- ผู้กำกับตัวบ่งชี้ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สายทอง แก้วฉาย
- ผู้จัดเก็บตัวบ่งชี้ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สายทอง แก้วฉาย/อาจารย์ ดร.ราสีมา วาแมตติชา
อาจารย์นุรชานีชา เจตะโอะ/อาจารย์วัฒนา เต็มดี/
นางสาวธีรกานต์ ผิวแก้ว

คำอธิบาย

การดำเนินการในการรับนักศึกษา การคงอยู่ ระยะเวลาในการผลิตบัณฑิต การมีระบบการรับนักศึกษาและระบบการดูแลนักศึกษาระหว่างเรียน เป็นการแสดงให้เห็นถึงคุณภาพของการจัดการศึกษา ในมิติของความต้องการในการเข้าศึกษาของผู้เรียน การดูแลนิสิตนักศึกษาเพื่อให้นักศึกษาสามารถสำเร็จการศึกษาเป็นบัณฑิตตามเป้าหมายของการจัดการศึกษาได้

ทั้งนี้เป้าหมายของการจัดการศึกษานั้นเป็นไปตามที่ระบุในโครงสร้างองค์กร โดยระยะเวลาการศึกษาที่กำหนดของระดับปริญญาตรี เท่ากับรอบระยะเวลาของหลักสูตร ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี สำหรับระยะเวลาที่กำหนดของระดับบัณฑิตศึกษา คือ ระยะเวลาที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานบัณฑิตศึกษา โดยระดับปริญญาโทใช้ระยะเวลาสำเร็จการศึกษาเท่ากับ 5 ปี และระดับปริญญาเอกใช้ระยะเวลาสำเร็จการศึกษาเท่ากับ 6 ปี

เกณฑ์การประเมิน C.1 การรับและการสำเร็จการศึกษาของนิสิต นักศึกษา

Rating	Description	ผลการประเมินตนเอง
1	Absolutely Inadequate	
2	Inadequate and Improvement is Necessary	
3	Inadequate but Minor Improvement Will Make It Adequate	
4	Adequate as Expected	
5	Better Than Adequate	
6	Example of Best Practices	
7	Excellent (Example of World-class or Leading Practices)	

C.2 การได้ทำงานของบัณฑิต หรือการใช้ประโยชน์ในการประกอบวิชาชีพ

ผู้กำกับตัวบ่งชี้ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สายทอง แก้วฉาย

ผู้จัดเก็บตัวบ่งชี้ : อาจารย์นิพัทธ์ชา เจ๊ะเลาะ/อาจารย์ ดร.ราฮีม่า วาแมดีชา
นางสาวธีรกานต์ ผิวแก้ว

คำอธิบาย

บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในสาขานั้นๆ ที่ได้งานทำหรือมีกิจการของตนเอง หรือมีการใช้ประโยชน์จากการศึกษาในการประกอบวิชาชีพ ทั้งที่มีรายได้ประจำและไม่มีรายได้ ภายในระยะเวลาที่กำหนดตามเป้าหมายของผู้จัดการศึกษา ความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ โดยผู้จัดการศึกษาควรกำหนดนิยามความสำเร็จ การมีงานทำ การใช้ประโยชน์ หรือระยะเวลาการได้งานทำหรือการใช้ประโยชน์ ใน program profile หรือโครงสร้างองค์กร

เกณฑ์การประเมิน C.2 การได้ทำงานของบัณฑิต หรือการใช้ประโยชน์ในการประกอบวิชาชีพ

Rating	Description	ผลการประเมินตนเอง
1	Absolutely Inadequate	
2	Inadequate and Improvement is Necessary	
3	Inadequate but Minor Improvement Will Make It Adequate	
4	Adequate as Expected	
5	Better Than Adequate	
6	Example of Best Practices	
7	Excellent (Example of World-class or Leading Practices)	

C.3 คุณภาพบัณฑิต

ผู้กำกับตัวบ่งชี้ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สายทอง แก้วฉาย

ผู้จัดเก็บตัวบ่งชี้ : อาจารย์ ดร.ราฮิมา วาแมติซา/นางสาวธีรภานต์ ผิวแก้ว

คำอธิบาย

คุณภาพบัณฑิตเป็นไปตามคุณสมบัติที่พึงประสงค์ของบัณฑิต (Graduate Attributes) ของคณะ/สถาบันที่สามารถให้สะท้อนอยู่ในผลของการจัดการศึกษาของหลักสูตร Program Outcomes (POs) ที่แตกย่อยออกเป็นผลการเรียนรู้คาดหวัง Expected Learning Outcomes (ELOs) ของวิชาต่างๆ ในหลักสูตรในที่สุด โดยทั้ง Graduate Attributes, POs ตลอดจนถึง ELOs ของหลักสูตรจะต้องสอดคล้องส่งเสริมกัน (Alignment) สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของบัณฑิตของคณะ/สถาบัน และ ELOs เป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thai Qualifications Framework for Higher Education : TQF) ที่สะท้อนความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

คณะ/สถาบันควรมีระบบการพัฒนาหลักสูตรและระบบการจัดการศึกษาที่สะท้อนอัตลักษณ์คุณสมบัติบัณฑิตที่เป็นที่ต้องการตามความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และมีระบบกลไกในการประเมินผลคุณลักษณะของบัณฑิตตามELOs ที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้ผลสะท้อนคุณภาพบัณฑิต ในการพัฒนาการจัดการศึกษาที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างแท้จริง โดยหลักสูตร/คณะ/สถาบันสามารถใช้วิธีการต่างๆ ในการได้มาซึ่งข้อมูลคุณภาพบัณฑิต โดยสามารถนำข้อมูลไปใช้ประกอบ AUN.10 Quality Enhancement เกณฑ์ย่อย 10.6 และ AUN.11 Output เกณฑ์ย่อย AUN 11.5 ทั้งนี้ควรมีการกำหนดคุณสมบัติบัณฑิตที่พึงประสงค์ใน Program Profile หรือ โครงร่างองค์กรของคณะ/สถาบัน

ระดับคณะ

คะแนนที่ได้ในระดับคณะ = ผลรวมของคะแนนที่ได้ของทุกหลักสูตรในคณะ

จำนวนหลักสูตรในคณะทั้งหมด

เกณฑ์การประเมิน C.3 คุณภาพบัณฑิต

Rating	Description	ผลการประเมินตนเอง
1	Absolutely Inadequate	
2	Inadequate and Improvement is Necessary	
3	Inadequate but Minor Improvement Will Make It Adequate	
4	Adequate as Expected	
5	Better Than Adequate	
6	Example of Best Practices	
7	Excellent (Example of World-class or Leading Practices)	

C.4 ผลงานผู้เรียน

ผู้กำกับตัวบ่งชี้ : อาจารย์ ดร.ชาลีนา สือแม
 ผู้จัดเก็บตัวบ่งชี้ : อาจารย์จักรพงษ์ จิระแพทย์/อาจารย์ ดร.ราฮีม่า วาแมดีชา
 นางสาวอริตา จันทราช/นายมุฮัมมัดอารีเฟ็ญ มัยเซ่ง

คำอธิบาย

การศึกษาจะต้องมีการค้นคว้า คิดอย่างเป็นระบบ เพื่อหาคำตอบหรือความรู้ใหม่ที่มีความน่าเชื่อถือหรือประโยชน์ การประมวลความรู้เพื่อจัดทำผลงาน เป็นการแสดงถึงความรู้และความสามารถในการใช้ความรู้ความสามารถของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

ผลงานของผู้เรียน หมายถึง ผลงานวิชาการ ผลงานสร้างสรรค์ สิ่งประดิษฐ์ ผลงานที่ตอบโจทย์อุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับสาขานั้นๆ หรือ Program Outcome ตามบริบทของหลักสูตรในทุกระดับการศึกษา

ตารางต่อไปนี้เป็นตัวอย่างตารางเก็บข้อมูลระดับหลักสูตร มีวัตถุประสงค์ให้หลักสูตรรวบรวมข้อมูลผลงานของผู้เรียนหรือผู้สำเร็จการศึกษา รวมถึงผลงานที่ทำร่วมกับอาจารย์ประจำและนักวิจัย

ปีการศึกษา 2558 คณะมีนโยบายที่จะส่งเสริมสนับสนุนให้นักศึกษาในหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาเกษตรศาสตร์ ฉบับปรับปรุง 2554 ผลิตผลงานวิชาการ และงานสร้างสรรค์เพื่อเผยแพร่ในระดับชาติ และนานาชาติ โดยกำหนดเป้าหมายไว้ดังนี้

ตัวชี้วัด	เป้าหมาย
จำนวนผลงานของนักศึกษาที่ได้รับการเผยแพร่	10
การได้รับรางวัล	5

เกณฑ์การประเมิน C.4 ผลงานผู้เรียน

Rating	Description	ผลการประเมินตนเอง
1	Absolutely Inadequate	
2	Inadequate and Improvement is Necessary	
3	Inadequate but Minor Improvement Will Make It Adequate	
4	Adequate as Expected	
5	Better Than Adequate	
6	Example of Best Practices	
7	Excellent (Example of World-class or Leading Practices)	

C.5 คุณสมบัติของอาจารย์

ผู้กำกับตัวบ่งชี้ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทวิ บุญภิรมย์

ผู้จัดเก็บตัวบ่งชี้ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์มนทนา รุจิระศักดิ์/
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สายทอง แก้วฉาย/อาจารย์กนกวรรณ สุขขจรวงษ์
 นางสาวประกายวรรณ วิเชียรรัตน์/นางสาวสุรัตนา เทพแข

คำอธิบาย

การศึกษาระดับอุดมศึกษาถือเป็นการศึกษาระดับสูงสุดที่ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและความมุ่งมั่นทางวิชาการ เพื่อปฏิบัติพันธกิจสำคัญของสถาบันในการผลิตบัณฑิต ศึกษาวิจัยเพื่อการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้ ดังนั้นคณะ/สถาบันจึงควรมีอาจารย์ที่มีคุณสมบัติและความสามารถ ดังนี้

- ความสามารถในการออกแบบการสอน และถ่ายทอดเนื้อหา
- ความสามารถในการประยุกต์และเลือกใช้วิธีการที่หลากหลายในการสอนและประเมินผลการสอน เพื่อให้บรรลุ ELOs ที่กำหนด
- ความสามารถในการพัฒนาและใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย
- ความสามารถในการติดตามและประเมินผลการจัดการเรียนการสอนของตนเอง
- ความสามารถในการทบทวนกระบวนการสอนของตนเอง
- ความสามารถในการวิจัยหรือบริการวิชาการที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ระดับสถาบัน

$$\text{คะแนนที่ได้ในระดับสถาบัน} = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนที่ได้ของทุกหลักสูตรในสถาบัน}}{\text{จำนวนหลักสูตรในสถาบันทั้งหมด}}$$

เกณฑ์การประเมิน C.5 คุณสมบัติของอาจารย์

Rating	Description	ผลการประเมินตนเอง
1	Absolutely Inadequate	
2	Inadequate and Improvement is Necessary	
3	Inadequate but Minor Improvement Will Make It Adequate	
4	Adequate as Expected	
5	Better Than Adequate	
6	Example of Best Practices	
7	Excellent (Example of World-class or Leading Practices)	

C.6 ผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย

ผู้กำกับตัวบ่งชี้	:	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สายทอง แก้วฉาย
ผู้จัดเก็บตัวบ่งชี้	:	อาจารย์วัฒนา เต็มดี/ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัจฉรา นิยมเดชา อาจารย์ ดร.นราธิษณ์ หมวกรอง/นางสาวพิมลรัตน์ หาญสกุลวัฒน์

คำอธิบาย

คณะเกษตรศาสตร์มีนโยบายในการส่งเสริมให้บุคลากรสายสอนและวิจัยผลิตผลงานทางวิชาการ และนวัตกรรมสิ่งประดิษฐ์ที่ตอบสนองต่อความต้องการของชุมชนและสถานประกอบการยิ่งไปกว่านั้นยังมีระบบและกลไกในการบริหารงานวิจัยของคณะที่ส่งเสริมให้อาจารย์ถ่ายทอดความรู้ด้านการศึกษาวิจัยเพื่อแก้ไขปัญหาการประกอบอาชีพทางด้านเกษตร และการบูรณาการการวิจัยร่วมกับการเรียนการสอนเพื่อผลิตบัณฑิตให้ได้ตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และเอกลักษณ์ของคณะ(บัณฑิตมีความรู้คู่คุณธรรม นำสังคม ภายใต้พหุวัฒนธรรม) เช่น

1.) แสดงออกถึงภาวะความเป็นผู้นำ และเป็นผู้ที่มีจริยธรรม คุณธรรม รักองค์กร และสังคมเพื่อเป็นพลเมืองดีของสังคมพหุวัฒนธรรม โดยการปลูกฝังในเรื่องของจรรยาบรรณการใช้สัตว์ทางด้านวิทยาศาสตร์เพื่อการสอนและวิจัย

2.) รู้และเข้าใจหลักการเกษตรศาสตร์และสามารถประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการนำนักศึกษาไปเรียนรู้โครงการวิจัยของอาจารย์ และร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัยของอาจารย์และตัวนักศึกษาเอง

3.) ประยุกต์การใช้เทคโนโลยีการเกษตรบนพื้นฐานวิทยาศาสตร์ตามแนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และสามารถบริหารจัดการฟาร์มเกษตรได้อย่างมีศักยภาพ โดยการฝึกให้นักศึกษาคิดหัวข้องานวิจัยในรายวิชาปัญหาพิเศษที่สามารถประยุกต์ใช้เพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาในการประกอบอาชีพด้านการเกษตรของชุมชนที่นักศึกษาอาศัยอยู่ได้

4.) แสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง แก้ไขปัญหาและพัฒนาอาชีพเกษตรกรรมตามการเปลี่ยนแปลงทางวิชาการอยู่ตลอดเวลาโดยการให้นักศึกษาค้นคว้าข้อมูลประกอบการเขียนโครงร่างปัญหาพิเศษ และสัมมนา

นอกจากนี้คณะเกษตรศาสตร์ยังสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการทั้งในรูปแบบการตีพิมพ์ในวารสาร ทั้งในระดับชาติและนานาชาติ การร่วมการประชุมสัมมนาในโอกาสต่าง ๆ และการให้บริการวิชาการจากผลงานวิจัยดังแสดงในตารางที่ C.6-1 เพื่อให้เกิดการพัฒนาทางด้านวิชาการ ทางด้านศาสตร์ที่เกี่ยวข้องและเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ ชุมชน ตามพันธกิจด้านการวิจัยที่ว่า คณะเกษตรศาสตร์มุ่งมั่นที่จะพัฒนาผลงานทางวิชาการ งานสร้างสรรค์และงานวิจัยที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนในท้องถิ่นผลงานวิจัยได้รับการยอมรับจากทั้งในระดับชาติ และนานาชาติ

เกณฑ์การประเมิน :

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละเท่ากับ 5 คะแนน จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา ดังนี้

กลุ่มสาขาวิชา	5 คะแนน
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	30
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	30
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	20

หมายเหตุ : กรณีบทความวิจัยของอาจารย์เผยแพร่ร่วมกับนักศึกษาจะนับได้ต้องแสดงหลักฐานเพิ่มเติมว่าอาจารย์เป็นเจ้าของโครงการวิจัยนั้น

คะแนน

$$\frac{\text{ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำ}}{\text{ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำที่กำหนดให้}} \times 5$$

เป็นคะแนนเต็ม 5

เกณฑ์การประเมิน C.6 ผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย

Rating	Description	ผลการประเมินตนเอง
1	Absolutely Inadequate	
2	Inadequate and Improvement is Necessary	
3	Inadequate but Minor Improvement Will Make It Adequate	
4	Adequate as Expected	
5	Better Than Adequate	
6	Example of Best Practices	
7	Excellent (Example of World-class or Leading Practices)	

C.7 การกำกับมาตรฐานหลักสูตร

ผู้กำกับตัวบ่งชี้ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทวี บุญภิรมย์
ผู้จัดเก็บตัวบ่งชี้ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สายทอง แก้วฉาย/อาจารย์ ดร.จักรพันธ์ พิชญพิพัฒน์กุล
อาจารย์ ดร.ชาริษา สื่อแม่/ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจษฎา แก้วฉาย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัฉรา นิยมเดชา/นายวัชระ เจียมสวัสดิ์

คำอธิบาย

เพื่อเป็นการคุ้มครองผู้บริโภคและรับผิดชอบต่อสังคม คณะ/สถาบันจำเป็นต้องบริหารจัดการหลักสูตรและรับรองมาตรฐานหลักสูตรของแต่ละคณะ/สถาบันว่ามีการดำเนินการที่มีมาตรฐานและเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรและประกาศ/ข้อบังคับอื่นๆ ที่กำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และกระทรวงศึกษาธิการ

คณะ/สถาบัน สามารถพัฒนาระบบเก็บข้อมูลผลการกำกับมาตรฐานจากระดับหลักสูตรในคณะ/สถาบันที่ใช้วิธีการเก็บข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวกับการกำกับมาตรฐานได้ตามความเหมาะสม เพื่อแสดงให้เห็นถึงการบริหารจัดการและปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรและประกาศ/ข้อบังคับอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

ระดับสถาบัน

$$\text{คะแนนที่ได้ในระดับสถาบัน} = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนที่ได้ของทุกหลักสูตรในสถาบัน}}{\text{จำนวนหลักสูตรในสถาบันทั้งหมด}}$$

C.8 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารคณะ

คำอธิบาย

ผู้บริหารและคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยในทุกระดับล้วนแต่มีบทบาทและหน้าที่ที่สำคัญในการ นำพาและจัดการมหาวิทยาลัยให้สามารถบรรลุพันธกิจและเป้าหมายต่างๆ ได้ จึงจำเป็นต้องประเมินบทบาทและ หน้าที่ของผู้บริหารมหาวิทยาลัย เพื่อใช้ผลในการปรับปรุงพัฒนาการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยให้ดียิ่งขึ้นต่อไป โดยแบ่งการประเมินออกเป็น ๒ ส่วนดังนี้

C.8.1 การปฏิบัติตามบทบาทและหน้าที่ของกรรมการประจำคณะ/สภามหาวิทยาลัย

C.8.2 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารคณะ/ผู้บริหารสถาบัน

C.8.1 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของกรรมการประจำคณะ/สภามหาวิทยาลัย

ผู้กำกับตัวบ่งชี้	:	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทวี บุญภิรมย์
ผู้จัดเก็บตัวบ่งชี้	:	นางสาวปราณี ทองเกิด/อาจารย์นุลอัฟฟา สาและ นางสาวประกายวรรณ วิเชียรรัตน์

คำอธิบายและแนวทางการดำเนินการตามตัวบ่งชี้นี้แบ่งออกเป็น ๒ ส่วน คือ ระดับสถาบัน และ ระดับคณะ/ส่วน งาน โดยตัวบ่งชี้ประเมินเฉพาะในระดับคณะและสถาบันเท่านั้น

คำอธิบาย (ระดับสถาบัน – สภามหาวิทยาลัย)

สภามหาวิทยาลัย เป็นคณะบุคคลคณะหนึ่งในมหาวิทยาลัย จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติที่จัดตั้ง สถาบันอุดมศึกษานั้นๆ โดยสภามหาวิทยาลัย แต่ละแห่งจะมีองค์ประกอบ และบทบาทหน้าที่แตกต่างกันตามที่ได้ กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติ โดยทั่วไปสภามหาวิทยาลัย เป็นกลไกที่กำหนดนโยบายสูงสุดของมหาวิทยาลัย วาง ระเบียบข้อบังคับ การพิจารณาจัดตั้งยุบเลิกหน่วยงานในมหาวิทยาลัย การพิจารณาให้ความเห็นชอบหลักสูตร การ อนุมัติปริญญา การแต่งตั้งถอดถอนอธิการบดี รองอธิการบดี และผู้บริหาร และภารกิจอื่นๆ ตามที่มีกฎหมาย กำหนดไว้ รวมทั้งการกำกับการบริหารมหาวิทยาลัย ให้บรรลุเป้าหมายตามหลักธรรมาภิบาล

ประเด็นการประเมิน

ใช้การประเมินผลการดำเนินงานของสภาสถาบัน มีครอบคลุม ๕ ประเด็น ดังต่อไปนี้

1. สภาสถาบันทำพันธกิจครบถ้วนตามภาระหน้าที่ที่กำหนดในพระราชบัญญัติ
 2. สภาสถาบันกำหนดยุทธศาสตร์ ทิศทาง กำกับนโยบาย ข้อบังคับ ระเบียบ
 3. สภาสถาบันทำตามกฎระเบียบข้อบังคับของต้นสังกัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
 4. สภาสถาบันกำกับ ติดตามการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาให้บรรลุเป้าหมาย
- เอาใจใส่ ระมัดระวัง (Duty of Care)

- ซื่อสัตย์สุจริต รักษาผลประโยชน์ขององค์กร (Duty of Loyalty)
- ปฏิบัติตามกติกา (Duty of Obedience)
- โปร่งใสเปิดเผย (Duty of Disclosure)

5. สถาบันดำเนินงานโดยใช้หลักธรรมาภิบาล

C.8.2 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ผู้บริหารคณะ/ผู้บริหารสถาบัน

คำอธิบายและแนวทางการดำเนินการตามตัวบ่งชี้นี้แบ่งออกเป็น ๒ ส่วน คือ ระดับสถาบัน และระดับคณะ/ส่วนงาน โดยตัวบ่งชี้นี้ประเมินเฉพาะในระดับคณะและสถาบันเท่านั้น

คำอธิบาย (ระดับสถาบัน- อธิการบดี)

- ผู้กำกับตัวบ่งชี้ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทวี บุญภิรมย์
- ผู้จัดเก็บตัวบ่งชี้ : นางสาวปราณี ทองเกิด/อาจารย์นุลอัฟฟา สาและ/
นางสาวประกายวรรณ วิเชียรรัตน์

การประเมินผลตามหน้าที่และบทบาทของผู้บริหารส่วนงาน หรือคณบดี ในการบริหารและการจัดการให้บรรลุผลสำเร็จตามแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติงานประจำปีของคณะ โดยจะมุ่งเน้นการประเมินคุณภาพของการบริหารตามพันธกิจ นโยบาย รวมถึง ประสิทธิภาพของแผนปฏิบัติการประจำปี ความสามารถในการบริหารและการจัดการตามหลักธรรมาภิบาลที่ของผู้บริหารส่วนงาน

ประเด็นการประเมิน

ให้ประเมินคณบดีในประเด็นดังนี้

1. สมรรถนะคณบดี
2. ประสิทธิภาพการบริหารหลักสูตร
3. ประสิทธิภาพของการบริหารงานตามตัวบ่งชี้หลักในแผนยุทธศาสตร์ระดับคณะซึ่งต้องสอดคล้องกับระดับสถาบัน
4. การแสวงหารายได้
5. การบริหารงานและความรับผิดชอบต่อตอบสนองความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
 - การบริหารยุทธศาสตร์
 - การบริหารความเสี่ยง
 - ระบบสารสนเทศในการตัดสินใจเชิงบริหาร
 - การจัดการความรู้ในสถาบัน

C.9 ผลการบริหารและจัดการของผู้บริหารคณะ/สถาบัน

คำอธิบาย

การบริหารและจัดการของผู้บริหารมหาวิทยาลัยในทุกระดับ ล้วนแต่มีบทบาทและหน้าที่ที่สำคัญในการนำพาและจัดการมหาวิทยาลัยให้สามารถบรรลุพันธกิจและเป้าหมายต่างๆ ได้ จึงจำเป็นต้องติดตามและประเมินผลลัพธ์ในด้านต่างๆ ของการบริหารและจัดการของผู้บริหารมหาวิทยาลัยในระดับต่างๆ เพื่อใช้ผลในการปรับปรุงพัฒนาการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยให้ดียิ่งขึ้นต่อไป โดยแบ่งการประเมินออกเป็น 2 ระดับดังนี้

คำอธิบายและแนวทางการดำเนินการตามตัวบ่งชี้นี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ระดับสถาบัน และ ระดับคณะ โดยตัวบ่งชี้นี้ประเมินเฉพาะในระดับคณะและสถาบันเท่านั้น

ระดับสถาบัน

ผู้กำกับตัวบ่งชี้	:	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทวี บุญภิรมย์
ผู้จัดเก็บตัวบ่งชี้	:	อาจารย์ ดร.จักรพันธ์ พิชญพิพัฒน์กุล/ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สายทอง แก้วฉาย อาจารย์ณัฐพัชรากานต์ แก้วพลอย/นางสาวปราณี ทองเกิด/ นางสาวอรุณี ศรีชัย/นางสาวสุรัตนา เทพแข/นางจินตนา ทองน้อย นางสาวดวงฤทัย ชายสวัสดิ์/นางสาวพิมลรัตน์ หาญสกุลวัฒน์

คำอธิบาย

สถาบันอุดมศึกษามีพันธกิจหลัก คือ การเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการแก่สังคมและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ในการดำเนินพันธกิจหลัก สถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องมีการจัดทำแผนเพื่อกำหนดทิศทาง การพัฒนาและการดำเนินงานขอสถาบันให้สอดคล้องกับเป้าหมายและกลุ่มสถาบัน ตลอดจนมีการบริหารทั้งด้านบุคลากร การเงิน ความเสี่ยงและการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามพันธกิจหลักให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ จนส่งผลกระทบต่อความเปลี่ยนแปลงในวัฒนธรรมองค์กร

เกณฑ์การประเมิน

ใช้เกณฑ์คะแนน 1 – 7 ของ AUN-QA (เอกสาร [11] หน้า 64) ในการประเมินระดับการดำเนินการของแต่ละประเด็นทั้ง 7 ข้อข้างต้น โดยประเมินผลการดำเนินการที่เกิดขึ้นกับเป้าหมายที่เกี่ยวข้องต่างๆ ที่ระบุไว้ในโครงสร้างองค์กร และสรุปคะแนนภาพรวมของ C.9 ผลการบริหารและจัดการของผู้บริหารคณะ/สถาบัน จากผลคะแนนของ 7 ข้อ โดยใช้วิธีประเมินคะแนนภาพรวมของ AUN-QA ที่ไม่ใช้วิธีการเฉลี่ยจากผลคะแนนของการดำเนินทั้ง 7 ข้อ

C.10 บุคลากรได้รับการพัฒนา

- ผู้กำกับตัวบ่งชี้ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทวี บุญภิรมย์
- ผู้จัดเก็บตัวบ่งชี้ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สายทอง แก้วฉาย/นางสาวปราณี ทองเกิด
นางสาวประกายวรรณ วิเชียรรัตน์/นางสาวธีรกานต์ ผิวแก้ว
นางจินตนา ทองน้อย

คำอธิบาย

บุคลากรทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุนได้รับการพัฒนาและส่งเสริมการเพิ่มพูนทักษะความรู้ความสามารถด้านต่างๆ อย่างเป็นระบบเพื่อบรรลุเป้าประสงค์ตามที่ระบุไว้ในโครงสร้างองค์กร

ตารางการเก็บข้อมูลผลการพัฒนาทางวิชาชีพของบุคลากรสายวิชาการของภาควิชา/หน่วยงาน

ลำดับ	ชื่อคณาจารย์ประจำ	รายละเอียดการพัฒนาทางวิชาชีพ การอบรม/สัมมนา/ประชุมทางวิชาการ/ดูงาน ฯลฯ	การใช้ประโยชน์/การได้รางวัลหรือการยอมรับ	หมายเหตุ

ตารางเก็บข้อมูลผลการพัฒนาทางวิชาชีพของบุคลากรสายสนับสนุนของภาควิชา/หน่วยงาน

ลำดับ	ชื่อบุคลากรสนับสนุนประจำ	รายละเอียดการพัฒนาทางวิชาชีพ การอบรม/สัมมนา/ประชุมทางวิชาการ/ดูงาน ฯลฯ	การใช้ประโยชน์/การได้รางวัลหรือการยอมรับ	หมายเหตุ

ระดับสถาบัน

$$\text{คะแนนที่ได้ในระดับสถาบัน} = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนที่ได้ของทุกหลักสูตรในสถาบัน}}{\text{จำนวนหลักสูตรในสถาบันทั้งหมด}}$$

C.11 ข้อมูลป้อนกลับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ผู้กำกับตัวบ่งชี้ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สายทอง แก้วฉาย

ผู้จัดเก็บตัวบ่งชี้ : อาจารย์ธนเสถียร ทองใสเกลี้ยง/อาจารย์ ดร.ราฮีมา วาแมตีซา
อาจารย์ ดร.ภัทรราตี ศรีมีเทียน/นายวัชร จียมสวัสดิ์
นางสาวธีรกานต์ ผิวแก้ว

ประเด็นการประเมินระดับหลักสูตร/คณะ/สถาบัน

ระดับสถาบัน

คะแนนที่ได้ในระดับสถาบัน = $\frac{\text{ผลรวมของคะแนนที่ได้ของทุกหลักสูตรในสถาบัน}}{\text{จำนวนหลักสูตรในสถาบันทั้งหมด}}$

เกณฑ์การประเมิน C.11 ข้อมูลป้อนกลับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

Rating	Description	ผลการประเมินตนเอง
1	Absolutely Inadequate	
2	Inadequate and Improvement is Necessary	
3	Inadequate but Minor Improvement Will Make It Adequate	
4	Adequate as Expected	
5	Better Than Adequate	
6	Example of Best Practices	
7	Excellent (Example of World-class or Leading Practices)	

C.12 การบริการวิชาการแก่สังคมของคณะและสถาบัน

ผู้กำกับตัวบ่งชี้ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สายทอง แก้วฉาย

ผู้จัดเก็บตัวบ่งชี้ : อาจารย์ศิริภาณี วงศ์กระจ่าง/นางสาวอังคณา ราชสุวรรณ

คำอธิบาย

การบริการวิชาการเป็นภารกิจหลักอีกอย่างหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา คณะและสถาบันควรคำนึงถึง กระบวนการให้บริการวิชาการแก่สังคม โดยมีการบูรณาการกับพันธกิจมหาวิทยาลัย ทั้งการบริการวิชาการที่ทำให้เกิดรายได้และการบริการวิชาการที่คณะและสถาบันจัดทำเพื่อสร้างประโยชน์แก่ชุมชน โดยมีการประเมินความสำเร็จของการบริการวิชาการ นอกจากจะเกิดประโยชน์ต่อชุมชนและสังคมแล้ว ยังส่งผลถึงอัตลักษณ์/เอกลักษณ์ของ นักศึกษาและบุคลากรใน คณะ/สถาบัน ในการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมองค์กรให้มีจิตสาธารณะอีกด้วย

หมายเหตุ ตัวบ่งชี้นี้ประเมินเฉพาะในระดับคณะและสถาบัน

ระดับคณะและสถาบัน

เกณฑ์การประเมิน

๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
ไม่มีการ รายงานผลที่ เกี่ยวข้อง	มีรายงานผล ที่เกี่ยวข้องใน บางด้าน(เช่น มีการ รายงานผลที่ เกิดต่อการ กำหนด วิสัยทัศน์)	มีรายงานผล ครบทุกด้าน (อัตลักษณ์ และ เอกลักษณ์ หรือจุดเน้น หรือ คุณลักษณะ หรือ วิสัยทัศน์)	มีรายงานผล ที่เกิดต่อ คณะ/ สถาบัน ครบถ้วน และมีผลการ ดำเนินงานที่ ดี	เริ่มมีการขยาย ผลไปสู่บุคลากร กลุ่มอื่น ส่งผลให้ เกิดการริเริ่ม โครงการหรือ สร้างเครือข่าย ใหม่ๆเพื่อการ บริการวิชาการ แก่ชุมชน/สังคม	การขยายผล ครอบคลุม ไปทั่วทั้ง องค์กรส่งผล ให้เกิดการ พัฒนาทั้ง ชุมชนและ องค์กร	Excellent (leading practices)(เกิด เป็นวัฒนธรรม องค์กร)

C.13 การส่งเสริมสนับสนุนศิลปะและวัฒนธรรม

ผู้กำกับตัวบ่งชี้ : อาจารย์ ดร.ชาวีนา สือแม

ผู้จัดเก็บตัวบ่งชี้ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจษฎา แก้วฉาย/อาจารย์ณัฐพัชรากานต์ แก้วพลอย

อาจารย์ชินิกาญจน์ อ่องหว่าง/นางสาวอริตา จันทราช/นายมุฮัมมัดอารีเฟ็ญ มัยเซ่ง

คำอธิบาย

เป็นกระบวนการและผลการดำเนินงานทางด้านศิลปะและวัฒนธรรมที่ก่อให้เกิดการส่งเสริมสนับสนุนและการพัฒนาชุมชนและสังคมภายในและภายนอกสถาบัน ทั้งงานศิลปะและวัฒนธรรมเชิงประเพณี/วัฒนธรรม/กิจกรรมด้านศิลปะของไทยและสากลศิลปะและวัฒนธรรมในที่นี้ เน้นวัฒนธรรมที่เป็นรูปแบบ กิจกรรม หรือวิธีการดำเนินชีวิตของบุคลากรและนิสิตนักศึกษาในสถาบันนั้นๆ เป็นหลัก โดยมีส่วนร่วมของชุมชนภายนอกสถาบัน ซึ่งสามารถแสดงออกเป็นศิลปะ เทคโนโลยี วิทยาศาสตร์ ระบบศีลธรรม จริยธรรม หรือวัฒนธรรม

หมายเหตุ ตัวบ่งชี้นี้ประเมินเฉพาะในระดับคณะและสถาบัน

เกณฑ์การประเมิน

๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗
ไม่มีการรายงานผลที่เกี่ยวข้อง	มีรายงานผลที่เกี่ยวข้องในบางด้าน(เช่น มีการรายงานผลที่เกิดต่อการกำหนดวิสัยทัศน์)	มีรายงานผลครบทุกด้าน (อัตลักษณ์ และเอกลักษณ์หรือจุดเน้นหรือคุณลักษณะหรือวิสัยทัศน์)	มีรายงานผลที่เกิดต่อคณะ/สถาบันครบถ้วนและมีผลการดำเนินงานที่ดี	เริ่มมีการขยายผลไปสู่บุคลากรกลุ่มอื่น ส่งผลให้เกิดการริเริ่มโครงการหรือสร้างเครือข่ายใหม่ๆเพื่อการบริการวิชาการแก่ชุมชน/สังคม	การขยายผลครอบคลุมไปทั่วทั้งองค์กรส่งผลให้เกิดการพัฒนาทั้งชุมชนและองค์กร	Excellent (leading practices)(เกิดเป็นวัฒนธรรมองค์กร)

ส่วนที่ 2 ตัวบ่งชี้เลือกระดับมหาวิทยาลัย

S.1 จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

ผู้กำกับตัวบ่งชี้ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สายทอง แก้วฉาย

ผู้จัดเก็บตัวบ่งชี้ : อาจารย์วัฒนา เต็มดี/ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัจฉรา นิยมเดชา
อาจารย์ ดร.นราธิษณ์ หมวกรอง/นางสาวดวงฤทัย ชายสวัสดิ์
นางสาวพิมลรัตน์ หาญสกุลวัฒน์

คณะเกษตรศาสตร์มีนโยบายในการส่งเสริมให้บุคลากรสายสอนวิจัยเพื่อพัฒนาผลงานทางวิชาการ งานสร้างสรรค์และงานวิจัยที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนในท้องถิ่น ดังนั้นจึงมีระบบกลไกในการสนับสนุนการบริหารงานวิจัยที่กระตุ้นให้มีการขอเงินสนับสนุนการศึกษาวิจัยจากแหล่งทุนต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกสถาบัน ซึ่งเป็นตัวสะท้อนถึงศักยภาพด้านการวิจัยและงานสร้างสรรค์ของคณะ

ระดับคณะและสถาบัน

คำนวณจากเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยจากวิธีการคำนวณต่อไปนี้

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยฯ = $\frac{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยฯจากภายในและภายนอก}}$

จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย

ประเมินคะแนนตัวบ่งชี้เลือก S.1 จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ จากเกณฑ์ต่อไปนี้

1	2	3	4	5	6	7
ไม่มีการ รายงานผล	มีรายงานผล (เป็นข้อมูลดิบ ยังไม่มีการ วิเคราะห์)	มีรายงานผล และเป็นไป ตามที่คาดหวัง (มีการ วิเคราะห์แล้ว)	มีแนวโน้มผล การดำเนินงาน ที่ดี(วิเคราะห์ trend จาก ตารางการเก็บ ข้อมูลดิบ)	มีผลการดำเนินงาน ไม่น้อยกว่าค่าเฉลี่ย ระดับประเทศ*ใน กลุ่มสาขาวิชา	มีผลการ ดำเนินงานที่ เท่าหรือสูง กว่าค่าเทียบใน ระดับชั้นนำ ของประเทศ (ให้เทียบกับ มหาวิทยาลัย ที่อยู่เหนือค่า mean)	Excellent (world class or leading practices)(ranking)

เกณฑ์การประเมิน S.1 จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

Rating	Description	ผลการประเมินตนเอง
1	Absolutely Inadequate	
2	Inadequate and Improvement is Necessary	
3	Inadequate but Minor Improvement Will Make It Adequate	
4	Adequate as Expected	
5	Better Than Adequate	
6	Example of Best Practices	
7	Excellent (Example of World-class or Leading Practices)	

S.2 การเข้าสู่สากลมุ่งเน้นอาเซียน ของนักศึกษาและอาจารย์

- ผู้กำกับตัวบ่งชี้ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์.ดร.สายทอง แก้วฉาย
 ผู้จัดเก็บตัวบ่งชี้ : อาจารย์ ดร.ราฮีม่า วาแมดีซา/อาจารย์ ดร.ชารีนา สือแม
 อาจารย์ ดร.ภัทราวดี ศรีมีเทียน/นายวัชระ เจียมสวัสดิ์

คำอธิบาย

การเข้าสู่สากลมุ่งเน้นอาเซียน ของนักศึกษาและอาจารย์ เป็นการที่นักศึกษาและอาจารย์ไปศึกษาภาษาอังกฤษต่างประเทศ อบรมภาษาต่างประเทศ นำเสนอผลงานวิจัย การได้รับรางวัลจากการแข่งขันวิชาการในต่างประเทศหรือการประชุมนานาชาติ การฝึกประสบการณ์วิชาชีพในประเทศอาเซียน การทำความร่วมมือกับต่างประเทศ การศึกษาดูงานต่างประเทศ และความสามารถทางภาษาอังกฤษ

เกณฑ์การประเมิน

1	2	3	4	5	6	7
ไม่มีการ รายงานผล	มีรายงานผล เป็นข้อมูลดิบ ยังไม่มี การ วิเคราะห์	มีรายงานผล ตามที่ คาดหวัง มี การวิเคราะห์	มีแนวโน้มผล การ ดำเนินการที่ ดี(วิเคราะห์ Trend จาก ตารางการ เก็บข้อมูล ดิบ)	มีแนวโน้มผล การ ดำเนินงานที่ ดีและมีการ นำ ข้อเสนอแนะ ไปพัฒนาการ เข้าสู่สากล มุ่งเน้น อาเซียน ของ นักศึกษา และอาจารย์	มีการนำผล การ พัฒนาการ เข้าสู่สากล มุ่งเน้น อาเซียน ของ นักศึกษา และอาจารย์ อย่างเป็น ระบบ และมี ผลการ ดำเนินงานที่ ดีในทุกแผน	Excellent World class or leading practice) (ranking)

ระดับคณะ

คะแนนที่ได้ในระดับคณะ = $\frac{\text{ผลรวมของคะแนนที่ได้ของทุกหลักสูตรในคณะ}}{\text{จำนวนหลักสูตรในคณะทั้งหมด}}$

เกณฑ์การประเมิน S.2 การเข้าสู่สากลมุ่งเน้นอาเซียน ของนักศึกษาและอาจารย์

Rating	Description	ผลการประเมินตนเอง
1	Absolutely Inadequate	
2	Inadequate and Improvement is Necessary	
3	Inadequate but Minor Improvement Will Make It Adequate	
4	Adequate as Expected	
5	Better Than Adequate	
6	Example of Best Practices	
7	Excellent (Example of World-class or Leading Practices)	

S.3 วิจัยใช้ประโยชน์ในชุมชน

ผู้กำกับตัวบ่งชี้	:	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สายทอง แก้วฉาย
ผู้จัดเก็บตัวบ่งชี้	:	อาจารย์วัฒนา เต็มดี/ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัจฉรา นิยมเดชา อาจารย์ศิราณี วงศ์กระจ่าง/อาจารย์ ดร.นราธิษณ์ หมวกรอง นางสาวอังคณา ราชสุวรรณ

คำอธิบาย

วิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ หมายถึง งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้นำไปใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ที่ได้ระบุไว้ในโครงการ โครงการวิจัยรายงานวิจัยอย่างถูกต้อง สามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการประยุกต์ใช้กับกลุ่มเป้าหมายโดยมีหลักฐานปรากฏชัดเจนถึงการนำไปใช้จนก่อให้เกิดประโยชน์ได้จริงอย่างชัดเจน ตามวัตถุประสงค์และ/หรือ ได้รับการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์หรือการรับรอง/การตรวจรับงานโดยหน่วยงานภายนอกสถาบัน

ประเภทของการใช้ประโยชน์จากวิจัยและงานสร้างสรรค์ ที่สามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม ดังนี้

1. การใช้ประโยชน์ในเชิงสาธารณสุข เช่น ผลงานวิจัยที่นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สาธารณสุขในเรื่องต่างๆ ที่ทำให้คุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจของประชาชนดีขึ้น ได้แก่ การใช้ประโยชน์ด้านสาธารณสุข ด้านการบริหารจัดการสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตยภาคประชาชน ด้านศิลปะและวัฒนธรรม ด้านวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นต้น

2. การใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบาย เช่น ใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยเชิงนโยบายในการนำไปประกอบเป็นข้อมูลการประกาศใช้กฎหมาย หรือกำหนดมาตรการ กฎเกณฑ์ต่างๆ โดยองค์กร หรือหน่วยงานภาครัฐและเอกชน เป็นต้น

3. การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เช่น งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปสู่การพัฒนาสิ่งประดิษฐ์ หรือผลิตภัณฑ์ซึ่งก่อให้เกิดรายได้ หรือนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต เป็นต้น

4. การใช้ประโยชน์ทางอ้อมของงานสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นการสร้างคุณค่าทางจิตใจระดับจิตใจ ก่อให้เกิดสุนทรียภาพ สร้างความสุข เช่น งานศิลปะที่นำไปใช้ในโรงพยาบาลซึ่งได้มีการศึกษาและประเมินไว้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการรับรองงาน งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์หมายถึง หน่วยงานหรือองค์กร หรือชุมชนภายนอกสถาบันระดับอุดมศึกษา ที่มีการทำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของสถาบันระดับอุดมศึกษาไปใช้ก่อให้เกิดประโยชน์ โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์หรือการรับรอง/การตรวจรับงานโดยหน่วยงานภายนอกสถาบัน พร้อมทั้งระบุผลของการงาน งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์

วิธีการนับ : การนับจำนวนผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์ที่วิธีการนับ : การนับจำนวนผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ ให้นับจากวันที่นำผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์มาใช้และเกิดผลชัดเจนโดยที่ผลงานวิจัยจะดำเนินการในช่วงเวลาใดก็ได้ ช่วงเวลาที่ใช้จะเป็นตามปีปฏิทินหรือปีงบประมาณ หรือปีการศึกษา อย่างไรก็ตามหนึ่งตามระบบที่มหาวิทยาลัยจัดเก็บข้อมูล ในกรณีที่งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์มีการนำไปใช้

ประโยชน์มากกว่า 1 ครั้ง ให้นำการใช้ประโยชน์ได้เพียงครั้งเดียว ยกเว้นในกรณีที่มีการใช้ประโยชน์ที่แตกต่างกัน
ชัดเจนตามมิติของการใช้ประโยชน์ที่ไม่ซ้ำกัน

วิธีการคำนวณ :

$$\frac{\text{ผลรวมของจำนวนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน : ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ 20 เท่ากับ 5 คะแนน ทุกกลุ่มสาขาวิชา

เกณฑ์การประเมิน S.3 วิจัยใช้ประโยชน์ในชุมชน

Rating	Description	ผลการประเมินตนเอง
1	Absolutely Inadequate	
2	Inadequate and Improvement is Necessary	
3	Inadequate but Minor Improvement Will Make It Adequate	
4	Adequate as Expected	
5	Better Than Adequate	
6	Example of Best Practices	
7	Excellent (Example of World-class or Leading Practices)	

บทที่ 6

แนวทางการวิเคราะห์และสรุปผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

สถาบันการศึกษาทุกสถาบันต้องวางระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของตนเองให้เหมาะสมกับบริบทและวิสัยทัศน์ของสถาบัน โดยต้องพิจารณาเกณฑ์มาตรฐานอุดมศึกษาที่เกี่ยวข้องในระดับชาติด้วย เพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์ขั้นต่ำที่ประเทศกำหนดและมุ่งสู่เป้าหมาย จุดเน้น จุดเด่น หรือเอกลักษณ์ของสถาบัน

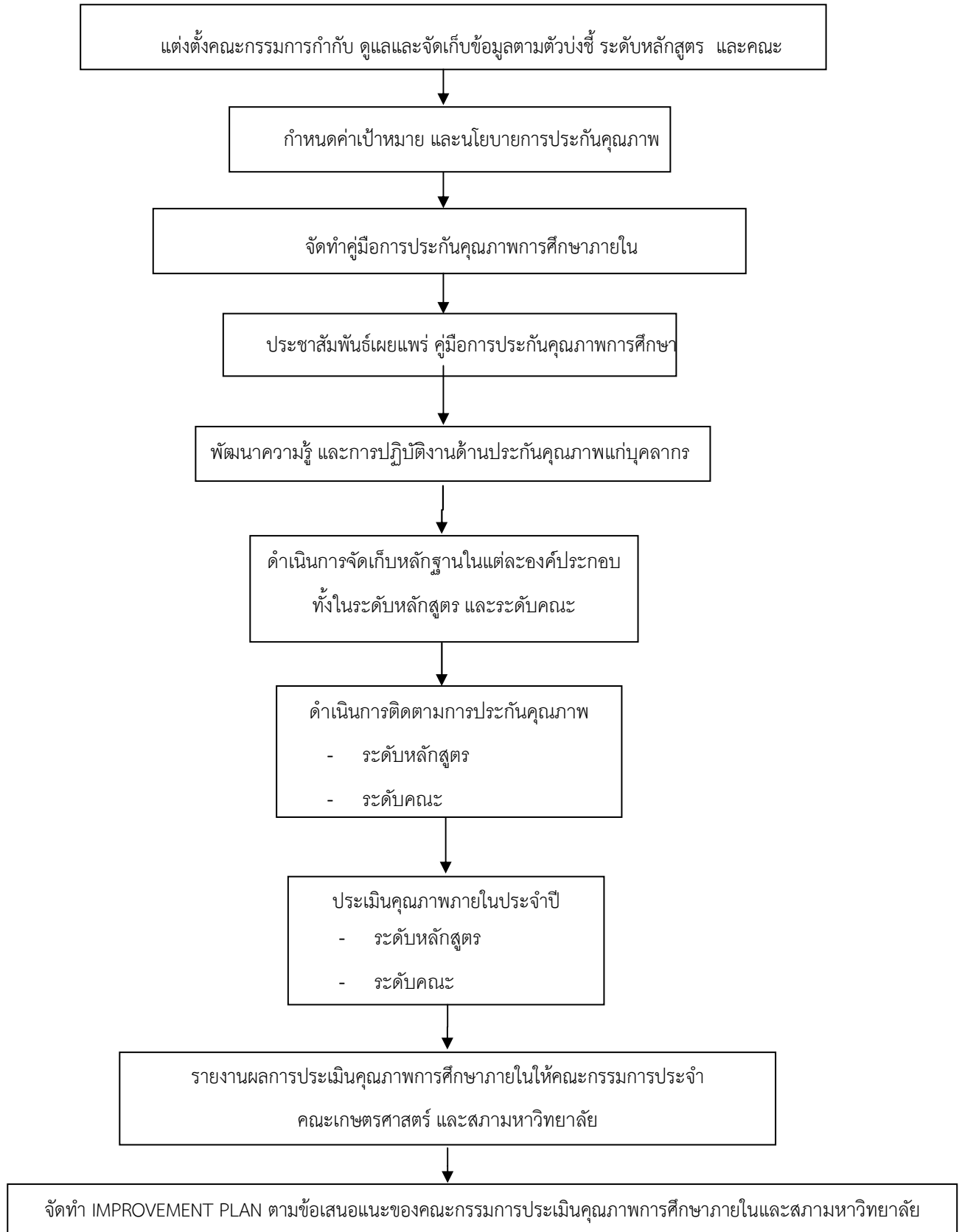
การวางระบบการประกันคุณภาพจะต้องประกอบด้วย การควบคุม การตรวจสอบ และการประเมินผล เพื่อนำข้อมูลไปปรับปรุงพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน ดังนั้นระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในดังกล่าวอย่างน้อยต้องครอบคลุมระดับหลักสูตร ระดับคณะ และระดับสถาบัน โดยสถาบันต้องควบคุมให้มีการดำเนินงานตามระบบคุณภาพที่กำหนด และมีการตรวจสอบระบบคุณภาพเป็นระยะๆ โดยที่มีกลไกการดำเนินงานอย่างชัดเจน เช่น มีผู้รับผิดชอบ/ผู้บริหาร/ผู้เกี่ยวข้อง/ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีส่วนร่วม เมื่อครบหนึ่งปีการศึกษา ก็ต้องมีการประเมินผลการดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพดังกล่าว เพื่อนำไปปรับปรุงพัฒนาในปีถัดไป โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจะดำเนินการติดตามตรวจสอบความก้าวหน้าของการปฏิบัติตามแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกสามปี และแจ้งผลให้สถานศึกษาทราบรวมทั้งเปิดเผยผลการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาต่อสาธารณชน

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรที่คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาจัดทำขึ้น เป็นไปในทิศทางเดียวกับการประเมินเพื่อการเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามที่ประกาศไว้ในกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ทั้งนี้ได้กำหนดให้รายงานการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร (IQA ระดับหลักสูตร) และรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร (มคอ.7) เป็นรายงานฉบับเดียวกันเพื่อลดความซ้ำซ้อนของการจัดทำรายงานของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาและสามารถรายงานผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะ และระดับสถาบัน ที่คณะกรรมการการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาจัดทำขึ้น สอดคล้องกับการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรและเชื่อมโยงกับการประกันคุณภาพภายนอกของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(องค์การมหาชน) และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

ภาคผนวก 1

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ ประจำปีการศึกษา 2560

ภาคผนวก 2

แผนการดำเนินงานด้านประกันคุณภาพการศึกษา คณะเกษตรศาสตร์ ระดับหลักสูตร ประจำปีการศึกษา 2560

วัน-เดือน-ปี	กิจกรรม
9-10 ม.ค. 2561	ประชุมชี้แจงเกณฑ์ AUN QA - CUPT QA
17 ม.ค. 2561	แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารงาน กำกับติดตาม การดำเนินงานการประกันคุณภาพ การศึกษา ผู้กำกับดูแลตัวบ่งชี้ และผู้จัดเก็บตัวบ่งชี้ ตามเกณฑ์การประเมินคุณภาพ AUN QA ระดับหลักสูตร และเกณฑ์ CUPT QA ระดับคณะ ประจำปีการศึกษา 2560
24 ม.ค. 2561	คณะกรรมการบริหารหลักสูตรร่วมกันทบทวน OP หลักสูตร
31 ม.ค. 2561	วิพากษ์ และประกาศใช้ OP หลักสูตร
31-ม.ค.-61	ผู้จัดเก็บตัวบ่งชี้ จัดทำรายงานการประเมินตนเอง ตามตัวบ่งชี้ที่รับผิดชอบ และส่งให้กับ งานประกันคุณภาพ
21 ก.พ. 2561	ผู้จัดเก็บตัวบ่งชี้ ผู้กำกับตัวบ่งชี้ ผู้บริหาร ร่วมวิพากษ์ SAR ระดับหลักสูตร ครั้งที่ 1
7 มี.ค. 2561	ผู้จัดเก็บตัวบ่งชี้ ผู้กำกับตัวบ่งชี้ ผู้บริหาร ร่วมวิพากษ์ SAR ระดับหลักสูตร ครั้งที่ 2
21 มี.ค. 2561	ผู้จัดเก็บตัวบ่งชี้ ผู้กำกับตัวบ่งชี้ ผู้บริหาร ร่วมวิพากษ์ SAR ระดับหลักสูตร ครั้งที่ 3
23 มี.ค. 2561	คณะแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร AUN QA
4 เม.ย. 2561	ผู้จัดเก็บตัวบ่งชี้ ผู้กำกับตัวบ่งชี้ ผู้บริหาร ร่วมวิพากษ์ SAR ระดับหลักสูตร ครั้งที่ 4
18 เม.ย. 2561	ผู้จัดเก็บตัวบ่งชี้ ผู้กำกับตัวบ่งชี้ ผู้บริหาร ร่วมวิพากษ์ SAR ระดับหลักสูตร ครั้งที่ 5
25 เม.ย.2561	รวบรวมรายงานการประเมินตนเอง (SAR)
2 พ.ค. 2561	ผู้จัดเก็บตัวบ่งชี้ ผู้กำกับตัวบ่งชี้ ผู้บริหาร ร่วมวิพากษ์ SAR ระดับหลักสูตร พร้อมรายการ หลักฐาน
19 มี.ย. 2561	หลักสูตรส่ง SAR ให้กรรมการประเมิน
4-5 ก.ค. 2561	หลักสูตรรับการประเมินตนเอง
9-10 ก.ค. 2561	ผู้จัดเก็บตัวบ่งชี้ ปรับแก้ SAR ตามข้อเสนอแนะของกรรมการประเมิน และ ส่งกลับให้กับ งานประกันคุณภาพการศึกษา คณะฯ
16 ก.ค. 2561	ร่วมกันจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพตามข้อเสนอแนะของกรรมการประเมินและ กรรมการประจำคณะ ให้กับมหาวิทยาลัย

วัน-เดือน-ปี	กิจกรรม
23 ก.ค. 2561	คณะฯฯ ส่งรายงานการประเมินตนเอง และรายงานผลการประเมิน ระดับหลักสูตร ฉบับสมบูรณ์ ให้กับมหาวิทยาลัย
25 ก.ค. 2561	คณะฯ รายงานผลการประเมิน ระดับหลักสูตร ให้กับคณะกรรมการประจำคณะรับทราบ
26 ก.ค. 2561	หลักสูตร บันทึกข้อมูลผ่าน CHE QA Online

แผนการดำเนินงานด้านประกันคุณภาพการศึกษา คณะเกษตรศาสตร์ ระดับคณะ ประจำปีการศึกษา 2560

วัน-เดือน-ปี	กิจกรรม
9-10 ม.ค. 2561	ประชุมชี้แจงเกณฑ์ CUPT QA
24 ม.ค. 2561	คณะกรรมการประจำคณะฯ ร่วมกันจัดทำ OP คณะ
31 ม.ค. 2561	วิพากษ์ และประกาศใช้ OP คณะ
31 ม.ค. 2561	ผู้จัดเก็บตัวบ่งชี้ จัดทำรายงานการประเมินตนเอง ระดับคณะ CUPT QA ตามตัวบ่งชี้ที่รับผิดชอบ และส่งให้กับงานประกันคุณภาพ
23 มี.ค. 2561	คณะแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะ CUPT QA
28 ก.พ. 2561	ผู้จัดเก็บตัวบ่งชี้ ผู้กำกับตัวบ่งชี้ ผู้บริหาร ร่วมวิพากษ์ SAR ระดับคณะ ครั้งที่ 1
14 มี.ค. 2561	ผู้จัดเก็บตัวบ่งชี้ ผู้กำกับตัวบ่งชี้ ผู้บริหาร ร่วมวิพากษ์ SAR ระดับคณะ ครั้งที่ 2
28 มี.ค. 2561	ผู้จัดเก็บตัวบ่งชี้ ผู้กำกับตัวบ่งชี้ ผู้บริหาร ร่วมวิพากษ์ SAR ระดับคณะ ครั้งที่ 3
11 เม.ย. 2561	ผู้จัดเก็บตัวบ่งชี้ ผู้กำกับตัวบ่งชี้ ผู้บริหาร ร่วมวิพากษ์ SAR ระดับคณะ ครั้งที่ 4
25 เม.ย. 2561	ผู้จัดเก็บตัวบ่งชี้ ผู้กำกับตัวบ่งชี้ ผู้บริหาร ร่วมวิพากษ์ SAR ระดับคณะ ครั้งที่ 5
9 พ.ค. 2561	ผู้จัดเก็บตัวบ่งชี้ ผู้กำกับตัวบ่งชี้ ผู้บริหาร ร่วมวิพากษ์ SAR ระดับคณะ ครั้งที่ 6
23 พ.ค. 2561	ผู้จัดเก็บตัวบ่งชี้ ผู้กำกับตัวบ่งชี้ ผู้บริหาร ร่วมวิพากษ์ SAR ระดับคณะ ครั้งที่ 7
6 มิ.ย. 2561	ผู้จัดเก็บตัวบ่งชี้ ผู้กำกับตัวบ่งชี้ ผู้บริหาร ร่วมวิพากษ์ SAR ระดับคณะ ครั้งที่ 8

วัน-เดือน-ปี	กิจกรรม
20 มิ.ย. 2561	ผู้จัดเก็บตัวบ่งชี้ ผู้กำกับตัวบ่งชี้ ผู้บริหาร ร่วมวิพากษ์ SAR ระดับคณะ ครั้งที่ 9
4 ก.ค. 2561	ผู้จัดเก็บตัวบ่งชี้ ผู้กำกับตัวบ่งชี้ ผู้บริหาร ร่วมวิพากษ์ SAR ระดับคณะ ครั้งที่ 10
18 ก.ค. 2561	ผู้จัดเก็บตัวบ่งชี้ ผู้กำกับตัวบ่งชี้ ผู้บริหาร ร่วมวิพากษ์ SAR ระดับหลักสูตร พร้อมรายการหลักฐาน
8 ส.ค. 2561	รวบรวมรายงานการประเมินตนเอง (SAR)
29-30/ส.ค./2561	คณะกรรมการประเมินตนเอง
5 ก.ย. 2561	ผู้จัดเก็บตัวบ่งชี้ ปรับแก้ SAR ตามข้อเสนอแนะของกรรมการประเมิน และ ส่งกลับให้กับงานประกันคุณภาพการศึกษา คณะฯลฯ
12 ก.ย. 2561	คณะ จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพฯ
19 ก.ย. 2561	คณะฯ ส่งรายงานการประเมินตนเอง และรายงานผลการประเมิน ฉบับสมบูรณ์ระดับหลักสูตร ให้กับมหาวิทยาลัย
26 ก.ย. 2561	คณะฯ รายงานผลการประเมิน ระดับหลักสูตร ให้กับคณะกรรมการประจำคณะรับทราบ
27 ก.ย. 2561	บันทึกข้อมูลผ่าน CHE QA Online

ภาคผนวก 3

คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ปีการศึกษา 2560

คำสั่งคณะกรรมการศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏวราชนครินทร์
ที่ ๓๗ /๒๕๖๐

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ปีการศึกษา ๒๕๖๐

ด้วย งานประกันคุณภาพการศึกษา คณะเกษตรศาสตร์ จะดำเนินการจัดทำคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ปีการศึกษา ๒๕๖๐ เพื่อให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันในการดำเนินงาน และเป็นการบริหารงานราชการภายในคณะเกษตรศาสตร์ให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล อาศัยอำนาจตามคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏวราชนครินทร์ที่ ๒๑๔๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๘ เรื่องมอบอำนาจให้คณบดี/ผู้อำนวยการ/ผู้อำนวยการสำนัก สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏวราชนครินทร์ ปฏิบัติหน้าที่แทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏวราชนครินทร์ จึงขอแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการจัดทำคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ปีการศึกษา ๒๕๖๐ ประกอบด้วยคณะกรรมการ ดังรายนามต่อไปนี้

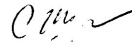
๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทวี บุญภิรมย์	ประธานกรรมการ
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สายทอง แก้วฉาย	กรรมการ
๓. อาจารย์ ดร.ชารินา ลือแม	กรรมการ
๔. นางสาวปราณี ทองเกิด	กรรมการ
๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์มนทนา รุจิระศักดิ์	กรรมการ
๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจษฎา แก้วฉาย	กรรมการ
๗. อาจารย์ ดร.ราฮีมวา วาแมเตีซา	กรรมการ
๘. อาจารย์กนกวรรณ สุขขจรวงษ์	กรรมการ
๙. อาจารย์ณัฐพัชราภรณ์ แก้วพลอย	กรรมการ
๑๐. อาจารย์จักรพงษ์ จิระแพทย์	กรรมการ
๑๑. อาจารย์อัฉฉรา นิยมเดชา	กรรมการ
๑๒. อาจารย์ศิริราณี วงศ์กระจ่าง	กรรมการ
๑๓. อาจารย์วัฒนา เต็มดี	กรรมการ
๑๔. อาจารย์ชินิภาญจน์ อ่องหว่าง	กรรมการ
๑๕. อาจารย์บุลลัฎา สาและ	กรรมการ
๑๖. อาจารย์ ดร.นราธิษณ์ หมวกกรอง	กรรมการ
๑๗. อาจารย์ ดร.ภัทราวดี ศรีมีเทียน	กรรมการ
๑๘. อาจารย์ธนเสถียร ทองใสเกลี้ยง	กรรมการ
๑๙. อาจารย์นิพัทธ์ชา เจริญเสาะ	กรรมการ
๒๐. อาจารย์อัมภรณ์พรรณ พลาชัย	กรรมการ
๒๑. นางสาวประกายวรรณ วิเชียรรัตน์	กรรมการ
๒๒. นางสาวอรุณี ศรีชัย	กรรมการ
๒๓. นางสาวธีรภรณ์ ผิวแก้ว	กรรมการ
๒๔. นางสาวอติดา จันทราช	กรรมการ
๒๕. นางสาวจินตนา คงสุวรรณ	กรรมการ
๒๖. นางสาวอังคณา ราชสุวรรณ	กรรมการ

๒

๒๗. นางสาวสุรัตนา	เทพแข	กรรมการ
๒๘. นายวัชร	เจียมสวัสดิ์	กรรมการ
๒๙. นางสาวพิมพ์รัตน์	หาญสกุลวัฒน์	กรรมการ
๓๐. นายมุฮัมมัดอารีเฟีย	มัยเซ่ง	กรรมการ
๓๑. อาจารย์ ดร.จักรพันธ์	พิชญพิพัฒน์กุล	กรรมการและเลขานุการ
๓๒. นางสาวดวงฤทัย	ชายสวัสดิ์	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ทั้งนี้ให้กรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งตามคำสั่งนี้ ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายให้เป็นที่เรียบร้อย

สั่ง ณ วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทวิ บุญภิรมย์)
คณบดีคณะเกษตรศาสตร์
มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์